

—Buen que és una pena per a la red.
—No li trebo pas res de bona.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
EDICIÓ DIÀRIA

Barcelona, 1926. — 7/10 — Trimestre
Península Ibèrica, 7/10 — Trimestre
Amèrica Llatina, 8/10 — Trimestre
Altres països, 9/10 — Trimestre

ELS ARMAMENTS COMPARATS

La subcomissió militar, naval i aèria de la comissió preparatòria de la reducció dels armaments, ha definit aquest darrer mot i ha especificat els factors que componen la cosa designada pel mot. Això ho ha fet en la seva primera resposta, de la qual parlarem fa tres dies. En la resposta segona, ha afirmat la possibilitat de limitar els armaments en temps de pau, ha indicat en què poden consistir les limitacions, i ha insistit—punt interessantíssim—en la necessitat de suprimir la guerra química.

Ja sabem que, fins ara, els gasos asfixiants han representat la principal intervenció directa de la química en la guerra moderna. Encara que l'ardua feina de la subcomissió ginebrina no tingués altre resultat, al capdavant, sinó la prohibició d'emprar gasos asfixiants, ja es podria donar un vot de gràcies a la Societat de Nacions. I si, en general, hom prohibeix la guerra química, el mèrit de la Societat seria enorme. Els qui parlen de les condicions de la guerra futura, preveuen que la química hi tindrà una part preponderant, si no s'hi posa aturador. Les més fantàstiques novelles sobre aquesta matèria serien sobrepassades per la realitat, si els descobriments successius de la ciència química són aplicats a l'art de matar i de destruir.

Ja és molt que la subcomissió hagi acordat declarar-se contra la guerra química. Cal veure, però, si aquest acord serà mantingut en passar de la subcomissió a la comissió, de la comissió al Consell, i del Consell al ple de l'Assemblea.

Llestes les dues respostes a les dues primeres preguntes, la subcomissió militar, naval i aèria ha abordat un altre tema. Un cronista periodístic diu, de Ginebra estant, que la tercera pregunta ha donat ocasió a la batalla més grossa. Es comprèn. Es tractava, en primer lloc, de trobar un criteri per a comparar els armaments de les diverses potències. Les comparacions—ja ho diu la dita—són odioses. Però en matèria d'armaments encara ho són més. Per torna, la resposta havia d'especificar quins són els mètodes propis per a permetre la reducció i la limitació dels armaments. Noti's bé que els termes "reducció" i "limitació" no són ací sinònims. Hom pot limitar els armaments sense reduir-los. Limitar vol dir assenyalar un límit; reduir significa fer menor una cosa. En els informes oficials convé pesar les paraules.

Per tal de fixar el tant i el quant, i el més i el menys, en matèria d'armaments, un hom ha de comparar els de les diverses potències, per terra, per mar i per l'aire. Aquesta operació comparativa és difícilíssima. Primer, cal saber la importància absoluta d'un batalló, d'un navili, d'un avió. Després cal saber l'importància relativa, tenint en compte els fets demogràfics, econòmics, geogràfics, geològics. Després, cal saber encara la resultant d'aquests factors en cada país, i la relació entre les resultants múltiples. Només d'aquesta manera es pot obtenir la solució científica del problema.

Dintre de la subcomissió han estat exposats diferents criteris, i entre alguns d'aquests hi ha hagut una lluita llarga i aferrissada. Per això solament ha pogut enllestir, en la seva recent sèrie de sessions, la primera part de la resposta, que és la que correspon al criteri de comparació. Queda per contestar la part que pertoca als mètodes de reducció i de limitació.

Aquesta primera part de la resposta tercera és una mica prolissa, com es mereix la seva importància. Comença amb un preàmbul, que és una excel·lent manera de començar. Amb la vènia dels nostres lectors, deixarem per a un altre dia l'exposició del criteri que ha formulat sobre aquest punt—és a dir, sobre aquest conjunt de punts—la subcomissió militar, naval i aèria de la comissió preparatòria designada per la Societat de Nacions, a fi d'estudiar el problema de la reducció i limitació dels armaments.

Full de dietari La política

INSTRUMENTUM REGNI

Ahí era el 14 de juliol. Algunes banderes tricolors voleiant a la porta dels Bancs i del Consolat Francès ens en feren adonar.

A París hi haurà hagut la gran festa de tots els anys, cada cop una mica més dolorida, i cada cop amb una significació més estravada. Aquesta és la llei de totes les festes oficials i de moltes que no en són. El pas del temps es lleva de una a una totes les arestes i al capdavant esdevenen una cosa llisa i banal com un palet de riera.

Tamateix, la presa de la Bastilla sempre és un excel·lent tema de mediació que les desfilades sota l'Arc de Triomf i el so dels clarins, i la presència dels alts dignataris de la Tercera República no sempre ajuden a comprendre.

La Bastilla de 1789 era un símbol i era un fet gairebé tan important com el símbol. Hi havia a França, no una Bastilla, sinó una vintena, escampades per tot el reialme. En 1775, tres milers d'aquestes presons d'Estat contenien 300.000 presons. En 1779, París sol hi havia una trentena de presons on un home podia ésser tançat sense processat.

Per empresonar una persona, bastava una lletra de cachet expedida pel ministre. El ministre mai no mirava prim en aquesta matèria. Distribuïa generosament aquests terribles documents: els distribuïa en blanc, als vistes, als interessats, a les persones de la situació. Un sol ministre, Sain-Florentin, en donà 30.000.

De més a més, aquestes lletres eren objecte de tràfic. El rei no en negava pas a un gran senyor. L'intendent era massa amable per no acordar-ne una al preu d'una senyora. Els funcionaris del ministeri, les amigues dels funcionaris, en disposaven amb una liberalitat increíble.

Imaginem aquest sistema en moviment! La Bastilla és l'infern dels que són

HA ESTAT DETINGUT EL DIRECTOR DEL PERIÒDIC QUE NO HA SORTIT "EL CORREO NACIONAL"

Ens diuen que ha estat detingut el director del diari anomenat "El Correo Nacional", Bonaventura Jover, contra el qual s'han formulat denúncies per manca de pagament.

MANIFESTACIO DELS SENSE FEINA A BERLIN

Berlin, 14. — En un nombrós grup d'obres sense treball que intentava fer una manifestació i la policia, ha ocorregut una seriosa topada. El capità qui comandava el pelotó de la força pública fou desmantelat i maltractat d'obra.—Havass.

DE LA XINA LA SITUACIO A CANTON EL BOICOT ALS PRODUCTES ANGELOS

Hong-Kong, 14. — Els delegats que havien de traslladar-se a Canton per a negociar l'acord relatiu al boicot, han marxat aquest matí.—Havass.

en desgràcia del Rei o de qualsevol dels seus innombrables delegats. La gent s'hi podrà. Escarcellers i freres indignes torturen els empresonats amb mentides horribles.

No val la pena de seguir: llegiu Michelet, el vell Michelet que als ulls dels senyors de l'Action Française i de llurs corifeus té l'enorme pecat d'ésser un democrata i un liberal. Aleshores comprendreu el que representa la data del 14 de juliol i la presa de la Bastilla, cosa que no és comprèn pas a través de les cerimònies solenns i els parlaments protocolaris.

Carles Soldevila

EL MOVIMENT AUTONOMISTA ALSACIA

INTERVIU AMB M. THOMAS SELTZ, PRESIDENT DE LA UNIO REPUBLICANA NACIONAL D'ALSACIA

París, juliol.

Davant la importància que va prenent de dia en dia el problema de l'autonomisme alsacià, hem cregut interessant de documentar la nostra enquesta sobre aquest moviment palpitant demanant els parers dels homes de prestigi que coneixen a fons la situació política d'aquell país. La primera personalitat que ha tingut la deferència de donar-nos un eloqüent exposat de les seves opinions per als lectors de LA PUBLICITAT, ha estat l'illustre diputat del Baix Rin, M. Thomas Seltz, publicista eminent especialitzat en els estudis de la història d'Alsàcia des de 1870 a l'armistici.

Vàrem trobar M. Thomas Seltz, ahir al vespre, a la Cambra dels Diputats. La nostra entrevista començà a les deu i acabà a les quatre de la matinada. Això no vol dir, encara que ho sembli, que l'entrevista tingués una durada de sis hores; el que passà fou que vam haver d'aprofitar els quatre descansos que se celebraren durant la sensacional sessió nocturna, decisiva per als debats financers. El senyor Thomas Seltz ha tingut encara l'amabilitat de rebre'ns avui al seu despatx particular, per tal de completar les seves manifestacions.

—Per a fer-se càrrec amb tot el coneixement de causa del problema de l'autonomisme alsacià—comença dient-nos M. Seltz—cal fer una mica d'història i remuntar-nos a una època bàsica que ens servirà de punt de partida.

Després de l'anèxio de 1870

L'autonomia era aleshores el recurs salvador de tots aquells que devien—o volien—collaborar amb el conqueridor. No va haver-hi cap moviment popular; es tractava únicament de l'obra de gent influent—advocats, industrials, banquers, etc.—la major part dels quals, malgrat del seu autonomisme, no havien pas renegat de França.

El Govern alemany ja sabia el que es feia preconcitant aquesta idea, car la finalitat que perseguia no era altra que la de desfer l'Alsàcia de França. Recordeu el maliciós pensament de Bismarck: que es facin particularistes primer, i d'aquesta manera esdevindran després forçosament alemanys.

La massa popular no concebia res de tot això, i el que devia fer sospita l'autonomia per a l'Alsàcia era l'actitud antiericteal del cap dels autonomistes, August Schneegans, aleshores director del "Courrier du Bas Rhin".

Bismarck havia promès tot el que volgués als autonomistes més notables. Els parlava de la República Alsaciana, cosa que produïa un gran entusiasme i que passava sentimentalment els més moderats. Així portà, de primer, a la Constitució del 1874 (país d'imperi amb un "oberpräsident") i un Consell compost de 30 membres), però mentrestant subsistia la clàusula "dictatorial", car l'article 10 permetia qualsevol expulsió o supressió de diaris per raons d'Estat. Aquest article, perfectament antipàtic, naturalment, no fou abolit fins al 1902. Les eleccions legislatives del 74 foren nefastes per als autonomistes, batuts totalment pels protestataris, que guanyaren els 15 "mandats" d'Alsàcia-Lorena. A les eleccions del 77, però, els autonomistes tingueren més èxit, i així fou simptomàtic. Cinc mandats al Baix Rin, amb la seva geografia electoral especialíssima, car cal tenir en compte que a Estrasburg mateix hi ha un gros tant per cent de protestants que eren molt menys enemics del germanisme que els catòlics, sobretot entre la gent del camp.

Al si del Consell Provincial, els autonomistes pogueren dominar, car aquest Consell era format pels tres Consells Generals (Alt Rin, Baix Rin i Moselle), als membres dels quals havia estat demanat el jurament, i la majoria, els catòlics sobretot, s'hi negaren rotundament. Aquest predomini, però, canvià després del 1879, en què s'instituí un nou càr-

rec preponderant que havia de fer molt mal a l'autonomisme: fou una mena de governador civil amb amples poders, que depenia directament del canceller. Amb tot i haver augmentat també els poders del Consell Provincial—car aleshores era format per 58 membres en lloc de 30, i que les sessions foren públiques—, cal afirmar que aquest petit Parlament interessava molt poc el país.

Jo he trobat, ho recordo perfectament—ens diu amb un accent catògic M. Thomas Seltz—en 1902, molts intel·lectuals alsacians que els preguntaves per les sessions públiques del Consell Provincial i no sabien de què anava. Després del 1881, els autonomistes passaren a segon terme i feren un trist paper de comparses. Acusaven energèticament el governador d'haver-los lliurat a l'enemic perquè mai no els afavoria. Els catòlics havien fet seves les reivindicacions dels autonomistes, per a treballar en conjunt, car hem hi veia una mena de "modus vivendi" dintre un Estat federat que era l'Alemanya.

Però el que aleshores es combatia de comú acord no era pas aquest estat precari de la Constitució, sinó les lleis d'excepció, com per exemple aquell article 10, anomenat "paràgraf de la dictadura". De forma que no es lluitava per l'autonomia; era més aviat matèria de desercitació.

L'abolició de l'article dictatorial

Un cop—en 1902—fou abolida la clàusula esmentada, la cosa canvià radicalment i la qüestió autonomista s'activà notablement. Sobretot quan els polítics podien formar-se lliurement, com a Alemanya. Aquests partits que es formaren: el centre, el liberal i els socialistes, tenien en llur programa l'autonomia. Alguns autors alemanys declaren avui encara que el moment propici malaguanyat per Berlín fou, precisament, entre 1902 i 1905, però reconeixen d'una part que la desconfiança alemanya era exagerada i que per altra part els autonomistes no s'entien: hom es disputava rabiosament sobre la forma de govern i sobre la persona que havia de nomenar-se com a cap del país.

L'emperador? Un príncep bavariès? Una altra dinastia? Tot el que volgués, però sempre pel cantó monàrquic, car la República no tenia pas proselit entre els partits alemanys. Una altra qüestió encara que preocupava els autonomistes: quin seria la posició d'aquest Estat d'Alsàcia-Lorena en el si del Consell Federal; a la mercè de la Prússia, contra aquesta, o quina posició calia prendre? Això demostrava que els partits no s'entien gaire i que el Govern deixava fer perquè tenia por de perdre-hi.

La Constitució del 1911

Aquesta Constitució era només un esbós d'autonomia, dependent sempre de la voluntat de l'emperador (art. 5), el qual no desaprovava pas les ocasions que tenia per vantar-se'n amb un desvergonyiment absolutament imperialista. Un any després d'haver-se concedit, ja amenaçava amb fer-la "a trosos" en una conversa que tingué amb el batlle d'Estrasburg. Comportava dues Cambres, una de les quals era elegida per sufragi universal. El Centre havia demanat també l'autonomia pura i simple, com els socialistes. Aquests, però, esperant sempre el moment de poder posar el nas al Parlament alsacià, d'on els seus representants d'aleshores havien estat eliminats, abandonaren la cordèria i acceptaren la sega del Govern, presentada ar-

bitrariament en una afata enganadora. A causa de la Constitució, el centre alsacià havia romput oficialment amb el centre alemany, deixant a llurs elegits la facultat d'escollir el moment que sortissin del grup centrista del Reich, el qual comptava diputats alsacians des del 1902.

L'adveniment de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

Durant la guerra, l'autonomia o, al contrari, la dictadura, era el dilema que estava sempre en llavis dels dirigents militars. Aquests estava demostrant que per una majoria poderosa eren contraris a tota concessió autonòmica. En general, no era pas la població, la massa popular, la que pensava en l'autonomia, car tenia altres greus preocupacions, mirant alternativament el mapa d'Alemanya i el mapa de França, sobretot aquest últim. La desconfiança dels militars alemanys hauria impedit altrament de fer res sobre el terreny. El problema era aquest: si tot anava bé al front, adeu-siau qüestió autonòmica; aleshores es presentava la fusió amb la Prússia, a la qual s'unien la Baviera, el Württemberg, etc., amb totes les rivalitats possibles. Però quan al front la cosa començà d'anar malament per tot arreu es començà a parlar d'autonomia.

Fou aleshores, en els moments d'angoixa al front de batalla, que hom anuncià inesperadament que, al cap d'uns dies, l'esdeveniment de l'autonomia havia d'ésser conegut oficialment. Tinc anotats tots aquests esdeveniments al meu diari íntim, que conservo íntidit.

Domènec de Bellmunt

(Continuarà.—Prohibida la reproducció.)

l'abandonament de la gran guerra. Dèlica actitud d'Alsàcia. Dies de lluita, d'esperança i d'angúnia.

EL VIATGE DEL CAP DEL GOVERN A PARÍS

COTITZACIONS DEL 14 DE JULIOL DE 1926

BORSI, MATI

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

BORSI, NIT

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

BORSA, MADRID

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

BORSA, TARDA

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

COMPLEMENT DE COTITZACIO

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

MORISC, ORDÍ I OIVADA

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

ARROS

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

LLEGUMS

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

MONETES

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

CENTRE COTONER DE BARCELONA

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

DADES FACILITADES PER LA CASA

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

	Orde	A.	B.	C.	D.
Nord	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Alacant	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50
Ordes	89'30	89'50	89'50	89'50	89'50

FINANCES I COMERC

Revista de Borses estrangeres

— PER —
OBSERVER

PARIS

Les rendes franceses, que en la setmana anterior havien sofert un fort retrocés, reaccionaren notablement a principis de la setmana de que avui ens ocupem. Però a darrera hora una nova alça de la lliura ha produït un nou retrocés. Tanmateix, hom troba els cursos millorats respecte de la setmana anterior. Així 5 per cent 1917 tanca a 47,45, contra 40,90; 5 per cent 1920 amortitzable, tanca a 67,25, amb guany d'un enter i quart, i 6 per cent 1920 tanca a 57,90, amb guany dels 90 cèntims.

En canvi, hom observa que el grup de bons del tresor continua estant francament en baixa. Així, 6 per cent 1922 tanca a 47,7, amb pèrdua de 4 cèntims; 6 per cent 1923 febrer, a 41,5, amb pèrdua de 10, i 6 per cent 1923 setembre, a 41,0 amb pèrdua de 17.

El grup de crèdit nacional ha resistit fortament les tendències baixistes, però així i tot no pot evitar de tancar amb baixes diverses respecte de la setmana passada. Només 5 per cent 1919 guanya un enter en tancar a 291, 6 per cent 1920 tanca a 300, contra 310; 6 per cent 1923 gener, a 328, contra 350, i 6 per cent 1924 a 335 com la setmana passada.

Quant als deutes estrangers, s'observa l'habitual alça en els valors de canvi. En el deute rus, 4 i mig per cent 1909 tanca a 12,50 amb pèrdua de 10 cèntims, sense noves que puguin alterar la cotització.

En els diversos grups d'accions, hom observa l'alça natural dels valors de canvi. Altrament estan en alça els Bancs francesos, el grup metal·lúrgic, el de construccions navals, els carbons, el grup d'aigua i gas, i el d'electricitat. Els altres grups es mantenen aproximadament en conjunt als tipus de la setmana passada. Wagons liti ordinàries tanquen a 1.500 contra 1.560, i preferents a 1.450, com l'altra setmana.

LONDRES

La present nota compara els cursos del 9 de juliol amb els del 25 de juny, és a dir, agafa un espai de quinze dies. En aquest espai, s'escala haver-hi els dies 30 de juny i primer de juliol en els quals es tallen un gran nombre de cupons. Per tant, la majoria de les baixes s'explicuen per la baixa del cupó.

En el grup de valors nacionals hi ha una lleugera millora per la sensació que hom té que s'acosta una baixa de tipus d'interès. L'alça és, però, molt lleugera. Consolidat 2 1/2 per cent tanca a 55 3/4; emprèstit de guerra 5 per cent a 100 7/8; Funding Loan 4 per cent a 86 1/4; Bons Victòria de menys de mil lliures, a 93 7/16; i Bons Nacionals de guerra 5 per cent, a 105 1/32.

En el grup de valors europeus, els portuguesos tallen cupó, i malgrat això es mantenen als preus aproximats de la setmana passada, àdhuc en la tercera sèrie, amb lleugera millora, car tanca a 36 3/4 amb guany d'1/4.

365, amb guany d'un enter, i els argentins a 365 i 1/2, amb pèrdua de 1/2.

BRUSSELLES

En el grup de valors nacionals s'observa una lleugera depressió i una alça, en canvi, a gairebé totes les accions. Deute belga 3 per cent, primera sèrie, tanca a 41, com l'altra setmana; 5 per cent restauració 1919, a 53, amb pèrdua d'un enter, i 6 per cent consolidació 1921 a 57 amb pèrdua de mig enter.

En canvi, en accions, Libbey Owens tanca a 2,205 amb guany de 200 enters; Siéro, preferent, tanca a 2,100, contra 1,530; ordinària, a 2,000, contra 1,515, i parts de fundadors a 9,650 contra 8,975; Seda artificial Visco preferent tanca a 2,195 contra 2,455; capital a 2,191, contra 2,350, i ordinària a 1,995 contra 2,095, és a dir, que aquí hi ha una baixa notable que no pot contrarestar ni la baixa de la moneda. Finalment, Barcelona Traction tanca a 1,375, contra 1,290.

Consultori fiscal

CRONICA BARCELONINA

Santa Eulària: La festa del Sant...
Sant Eulària, emperador...
Sant Eulària, emperador...

NOTA NECROLOGICA

ELS FUNERALS D'EN JOAQUIM AGUILERA

Se celebraren ahir al matí, a l'església parroquial de Sant Josep de l'Extrem, els funerals per al bon repos del magnífic i distingit senyor Joaquim Aguilera, il·lustre secretari de la Cambra de l'Indústria de Barcelona.

INTERMENTS PER A AVUI

Rosa Mora, Sant Pere més Baix, al cementiri Nou. A les vuit.
Isabel Taberner, Boqueria, 1, al cementiri Nou. A dos quarts d'onze.

FUNERALS

Maria Teresa Sagarra de Ferran. Morí el dia 5 del corrent. Avui, a les quatre de la tarda, a la parroquia de Santa Eulària, a les vuit de la tarda, a l'estatge social, Consell de Cent, 263, principal, amb el fi de homenajar el funcionari que en representació del Tribunal encarregat de proporcionar per oposició una vacant de primera categoria existent a la secció d'Eixample.

INDIO ROSA

La presidència de l'Associació constructiva d'Obrers i Funcionaris de l'Ajuntament convoca reunió del Grup Auxiliars administratius per a demà, divendres, dia 16, a les sis de la tarda, a l'estatge social, Consell de Cent, 263, principal, amb el fi de homenajar el funcionari que en representació del Tribunal encarregat de proporcionar per oposició una vacant de primera categoria existent a la secció d'Eixample.

FABRICA DE JOIERIA PLATERIA FILL D'A. ORIOL BARCELONA CIUTAT Nº 7 PRAL

Durant el mes passat es registraren 109 defuncions i 1.438 naixements.
L'artista Nativitat Burgos ha demanat que doni a un camaleó un aquil amb les robes, evaluades en 5.000 pessetes, perquè el portés a l'estació, i no l'ha vist més.

Americanes Esport

ELS ACCIDENTS DEL TREBALL

Al Govern civil van facilitar ahir una nota següent:
"El governador ha rebut contínues denúncies dels abusos que es cometien amb els obrers que, víctimes d'un accident del treball i desconeguts dels mitjans per a fer valer

SOLER I TORRA G. MANS

BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13 :: Bonsuccés 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS

TRESOR 5 per 100 VENCIMENT 4 d'AGOST i del DEUTE AMORTITZABLE 5 per 100 VENCIMENT 15 d'AGOST PROXIMS

CANDRA CUIRASSADA CAIXES DE LLOGUER

Per a guarda de valors, documents, joies i altres objectes de valor. — Compartiments des de 22 pesetes anuals.

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

DIA 13 DE JULIOL DE 1906

1. SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES 9 HORES

La depressió baromètrica d'Itàlia es debilita notablement, pel qual motiu millora el temps a la major part d'aquelles costes.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 9 HORES

Al pla de Bages i a la Segarra s'observen abundoses boires i boirines baixes.

3. VENTS SUPERIORS A BARCELONA

Altitud en metres a: Direcció: Velocitat en metres per segon:

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 762,3, 761,5, 761,5 mil·límetres; 1016,3, 1015,3, 1015,3 mil·límetres.

Termòmetre a l'ombra (sec): 23,5, 25,6, 25,0. — Termòmetre a l'ombra (humid): 20,5, 21,3, 21,0.

Humitat (centèsimes de saturació): 75, 66, 68. — Direcció del vent: WSW. SW. SW. — Velocitat en metres per segon: 2, 2, 3. — Estat del cel: quasi tpat, quasi seré, quasi seré. — Classe de núvols: cirrus, cirrus-stratus, cirrus-stratus, cúmulus; cirrus-stratus, alta-stratus.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 26,4. — Mínima: 20,4. — Mínima arran de terra: 18,1. — Oscil·lació termomètrica: 6,0. — Temperatura mitja: 23,4. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data en mil·límetres d'espessor, o sigui litres per metre quadrat: 0,0. — Recorregut del vent en igual temps: 87 quilòmetres. — Observacions particulars: calitja.

amb els respectius fills sords-muts en els dies esmentats, a l'estatge social de l'Associació (Institut Català de Sords-muts), carrer de Montseirat, 20, principal, de tres a set de la tarda, per a ésser examinats i acries requisits.

Josep Maria Marqués Sabater, president, En Laureà Espanya O. de Longagorta; vice-president primer, Il·lustríssim senyor En Josep M. Llisterra Gascon; vice-president segon, Na Ramona Tula Viader; secretari, En Lluís Artó Sancho; vice-secretari primer, En Manuel Rovira Melia; vice-secretari segon, Na Josefa Ramia Moles; tresorer, En Constantí Serrallonga Serra; comptador, En Romuald Crivillé Gras; bibliotecari, En Pere Salsfranca Arment; vice-secretari, Na Loreto Gamisans Torrella; vocal: primer, En Joaquim Planes Rosich; segon, Na Teresa Altet Roig; tercer, Na Emília Carpi de Planes; quart, il·lustríssim senyor N'Emili Ferrández de Vilalta; cinquè, N'Assumptió Mascaró Garau; sisè, Ep Bertrand Pelauzy Clerque; setè, En Joaquim Soler Solà; vuitè, N'Artur Darnis Grau; novè, Na Matilde Piferrer Ma; i consellier: M. D. Josep Portolés Villarrocha (canonge magistral).

ésser elegida la Junta Directiva següent:

President, Josep M. de Sucre; vice-president, Joan Tomás Borràs; tresorer-comptador, Ezequiel Martia; bibliotecari, Josep Salvà; arxiver, Jordi Arquer; secretari, Pere Mallet.

DOCTOR FERRER PIJOAN

MALALTIES VENERES I IMPOTENCIA Ronda Universitat, 5. De 12 a 1 de la nit

Miquel Ferrández Mariotti, d'onze anys, caigut casualment i es causa una forta contusió dorsal, commoció cerebral i probable fractura d'una costella.

A dos quarts de dotze de la nit d'ahir es calà foc a una fàbrica de metalls del carrer de Carretes, 43 i 46. Els bombers l'apagaren al cap d'una hora. Es cremaren fustes velles sense importància.

NENA APALISSADA PER LA SEVA MARE

Ahir al matí fou auxiliada al Dispensari de Sant Martí Maria Sancho Rodríguez, de dotze anys, la qual presentava ferides contuses al colze esquerre, cara, pit, esquena i tots dos braços. Les hi causà la seva mare, Gregòria Rodríguez, habitant al carrer de Sant Joan de Malta, 105, la qual, a casa seva, l'apalissà brutalment.

PARAIGÜES: CASA VILARÓ

Super. de Clapés i articles de pell Ferran, 14

UN AUTOMOBIL TOPA AMB UN MUNT D'ADOUQUINS

UN MORT I DOS FERITS

A les quatre de la matinada d'ahir, al carrer del Marqués del Duero, davant del de Vallhonrat, un automòbil topà amb un munt de ilambordes.

Foren auxiliats al Dispensari de Santa Madrona els seus ocupants.

Ricard Riera i Ribes, de vint-i-quatre anys, comerciant, presentava la fractura de tots dos braços i antebraços, visible fractura de la base del crani, hemorràgia interna i commoció cerebral, de pronòstic molt greu. Rafel Sayol i Redondo, de vint-i-tres anys, mecànic, ferides al front i al genoll esquerre i símptomes de commoció cerebral, de pronòstic reservat. I Antoni Terras i Petit, de vint-i-cinc anys, comerciant, contusions a l'ull esquerre i a la mà dreta, de pronòstic reservat. Els dos primers passaren a l'Hospital Clínic i ahir a la tarda morí Ricard Riera.

NOVA JUNTA

En la reunió general celebrada per la Secció de Literatura i Belles Arts de l'Ateneu Enciclopèdic Popular va

ELS LLIBRES

LA TRADUCCIO DEL "DECAMERO"

D'ací a pocs setmanes sortirà la traducció catalana del "Decameró", volum vuitè "Els Nostres Clàssics".

No cal ponderar la valua literària de l'obra de Joan Boccaccio, el qual, principalment per aquesta famosíssima col·lecció de cent novelles, és considerat com el creador de la prosa italiana.

El "Decameró" català, escrit l'any 1320 al monestir de Sant Cugat del Vallès, és, sens dubte, una de les més belles mostres de la nostra prosa en l'època del seu major apogeu.

Aquesta edició de "Els Nostres Clàssics" anirà precedida d'un próleg de Carles Riba.

L'EPISTOLAR DEL SEGLE XV

A la publicació del "Decameró" seguirà la d'aquest aplec de lletres particulars inèdites, seleccionades i comentades per l'eminent historiador senyor Francesc Martorell.

La majoria de les lletres en català antic, publicades fins avui, pertanyen al gènere cancelleresc; estan escrites segons els formularis dels documents oficials. La correspondència privada que ens ha pervenut és molt escassa, així en la nostra literatura com en els altres idiomes romànics. D'aquí l'interès històric i literari que haurà d'oferir el volum novè de "Els Nostres Clàssics", el qual constitueix l'aplec important de lletres particulars en català antic.

EL TERCER VOLUM DE "TIRANT LO BLANC"

Abans de la fi d'aquest any apareixerà, com a volum doble, la continuació del text de "Tirant".

A distinció dels volums ja publicats, on predomina la narració de fets d'armes, aquest tercer volum tindrà per argument principal les escenes amoroses i les descripcions de la vida de Cort. Això dona a l'obra una varietat i un valor humà, no assolits per cap més llibre de cavalleries, i justifica els grans elogis de que per aquest caràcter fou objecte quan encara la literatura cavalleresca era conrada. Així digna Cervantes que el "Tirant" "es un tesoro de contento y una mina de pasatiempo" i que "por su estilo, es el mejor libro del mundo".

SEGELES DE GOMA

Organa de totes les gomes en matalls i fustes. Ràpides en els encàrrecs. Claria, 17. Centre Diputació i Consell de Cent. Telèfon 5194 A

Casa Baltà

DARRERS 15 DIES

Gran Rebaixa de Preus

Un vestit de platja 2'50

Id. id. de camp 4'50

Id. id. tot llana 12—

Un abric llana i seda 12'50

Un vestit crespà Xina 22'50

Actualment venem tots els TROSSOS de

Llana Seda i Cotó

per la meitat del seu valor

Casa Baltà

11, Banye Nous, 11

Aquest número ha passat per la censura governativa

Els terribles dolors i molèsties dels artritis, reumàtics i gotosos desapareixen radicalment amb el

ARTROL

SEGELES

VENDA A BARCELONA: Segala, Rambla de les Flors, 14; Vicents Ferrer, Ronda de Sant Pere, 2; JOAN MARTIN; Vidua Alsina, Passeig del Crèdit, 4, i casa Salas, Fontanella, núm. 7.

GUIA MICHELIN DE FRANÇA

Edició 1926

està en venda

a la Llibreria Catalònia

17, Pl. de Catalunya, 17

(la més ben assortida en mapes i guies de tots els països)

Tallers M. Pallarols

Porvenir, 22, S. C. EXPOSICIO: Passeig de G. de 44

MEDALLA D'OR A L'EXPOSICIO DE SANT FRANCISCO DE CALIFORNIA EN 1910

GRAN PREMI A L'EXPOSICIO DEL MOBLE DE BARCELONA EN 1925

PROVEIDOR DE LA REIAL CASA

DES DE L'1 DE GENER AL 30 DE JUNY, HAN AFAVORIT AMB ELS SEUS ENCARRECS DE

Mobles i decoració d'interiors

ENTRE MOLTS ALTRES CLIENTS, ELS QUE A CONTINUACIO S'INDIQUEN:

Palau Reial de Pedralbes

Consorci del Dipòsit Franco

C. Nacional de Proveïment

C. Arrendatària de Tabacs

Comp. Ferrocarrils de M. S. A.

Vapor "Infanta Isabel"

Vapor "Antonio López"

Vapor "R. Victoria Eugenia"

Vapor "San Carlos"

Vapor "León XIII"

Vapor "Reina Maria Cristina"

Vapor "Patrio Satrústegui"

Vapor "Manuel Arnau"

Exc. Sr. Marqués de Foronda

Exc. Sr. Marqués de les Franqueses

Exc. Sr. Marq. de Sotohermoso

Exc. senyor Comte de Caralt

Exc. Sr. Baró de Salatrústegui

Excma. Sr. Marq. de Gampes

Excma. Sr. Marq. de Masnou

Excma. Sr. Marquesa de Castiello-Torrente

Senyora Güell de Bertrán

Senyora Vidua de Barangó

Senyora Vidua d'Obragón

Sra. Glòria Padró, Vda. Martí

Senyors Par-Gall

Senyors Magriña-Piera

Senyors Barangó-Goma

Senyors Villaverde-Girona

Senyors Llopart-Vazquez

Sra. Galobart-Satrústegui

Senyors Vilaseca-Barangó

Senyors Blanoafort-Carulla

Senyors Síndreu Mateu

Senyors Mulleres-Cascanla

Senyors Pujol-Boada

Senyors Tarrés-Torres

Senyors Juncosa-Balot

Senyors Ripoll-Girona

Senyors Riviere-Cera

Senyors Garcia-Mercader

Sr. Tomás Sintes-Les Palmes

Sr. Joseph Cohen-Tànger

Sr. Joseph M. Pagés-Girona

Sr. Ricard Julià-Gelida

Sr. Joan Llonchs-Sabadell

Sr. Cecili Azcarate-Pamplona

Sr. Joan Artigas-Sabadell

Sr. Salvador Font-Mataró

Sr. Fermí Roca-Morales

Sra. Vidua de David Rodríguez-Gilón

Sra. Teresa Urzàiz

Sr. Enric Borràs

Sr. Marian de las Cuevas

Sr. Pere Álvarez

Sr. Fraser Lawton

Sr. Gaietà Vilà

Sr. Miquel Aradó

Sr. Estanislau Furest

Sr. Ramon Borràs

Sr. Josep Morales

Sr. Andreu Jacot

Sr. Tomás Mallol

Sr. Agustí Palla

Sr. Joan Valentí

Sr. Juli Pauchet

Sr. Josep M. Pericàs

Sr. Ferdinand Forat

Sr. Lluís Riech

Sr. Emilia Iglesias

Sr. Francesc Torres Gener

Sr. Josep Pellicer

Sr. Frederic Heredia

Sr. Lluís Escaño

Sr. Valent Ventura

Sr. Llorenç Tous

Sr. Jaime Cararach

L'ACITVITAT PRACICA DE LA "CONFEDERACION"

La "Confederación Deportiva de Catalunya" que va romandre plegada de braços, i no va saber prendre cap iniciativa quan el Comitè de l'Exposició abandonà el projecte de l'estadi de Montjuich, que tant belles esperances havia fet concebre als atletes, i que tants diners havia costat als ciutadans, ha volgut demostrar, no obstant, que no desmaja (dic) en la seva obra tan "activa" en prò de l'esport, activitat que s'orienta per a ella, sap combinar sempre amb un esperit pràctic enlluernador.

Així, doncs, no és d'estranyar, segons una nota oficiosa de l'audient, que la "Confederación" assemblada del "ofici" enviat per el Comitè executiu delegat de l'Exposició de Barcelona, invitada a designar quatre representants per integrar el Grup deportiu de dicho certamen y en su virtud se acordó nombrar a los vicepresidentes señores don Ricardo Cabot, doctor don Juan Farnés, don Santiago Roure y tesorero, don Manuel Garriga, en representación de dicha entidad.

FUTBOL L'ESPANYOL BAT EL "NACIONAL" DE MONTEVIDEO PER 1 A 0

Montevideo, 14 (Pel servei del cable i informació rebuda als 10 minuts d'acabament del match).—En el partit d'aquesta tarda, jugat davant d'una gran gernació, l'equip del R. C. D. Espanyol de Barcelona ha batut el "Nacional" per 1 a 0. El gol l'ha fet Yurrita.

L'equip que jugà per l'Espanyol fou: Zamora; Quesada, Urquiza; Traball, Esparrac, Caicedo; Ventolrà, Manrí, Oramas, Padrón, Yurrita. L'equip del Nacional fou el primer complet, o sigui l'equip campió olímpic.

AHIR ARRIBAREN ELS JUGADORS DE LA SELECCIO CATALANA.

Per l'estació de França, ahir al migdia varen arribar els jugadors que integraven la selecció catalana que tant brillant joc ha fet en els partits jugats a Praga i Zuric. A l'estació hi acudí una nombrosa representació de la Federació, a més d'un gran nombre d'entusiastes, que hauria estat molt superior si l'hora s'hi hagués prestat.

En arribar el tren, els jugadors varen ésser objecte de forts aplaudiments, que augmentà considerablement en sortir de l'estació, on els aficionats eren en major nombre. Els jugadors varen molt satisfets de les proves d'afecte i de les atencions de què han estat objecte per tot arreu, així com també es mostraven satisfets de les seves actuacions, amb tot i que la seva opinió és que en el partit de Praga mereixien una altra sort.

Per la nostra part, ens plau de donar la benvinguda als jugadors que amb tanta voluntat i entusiasme varen saber posar el nostre futbol al lloc que li correspon en les seves actuacions de Praga i Zuric.

PARTITS DE PROMOCIO

Dos bons partits de futbol es preparen per a diumenge que ve: Martiñé-Badajona, que se celebrará al camp de l'Espanyol, i Reus-Gimnástica, que tindrà lloc al camp de l'Europana, tots dos de promoció.

No cal dir amb interès que ni a l'altre partit s'ha esperat, donada la situació en què es troben els quatre clubs que han d'entrar en luita.

EL CAS PEDROL I EL F. C. TERRASSA

Hem rebut una nota del F. C. Terrassa, que publiquem a continuació: "La qualitat total de la premsa barcelonina ha publicat una nota referent al jugador Pedrol, en la qual sembla que es vulgui demostrar que el Terrassa ha posat un assumpte particular per damunt dels interessos col·lectius de l'esport català, cosa senzillament inadmissible i que tot-hom que coneixi l'història del Terrassa haurà rebutjat tot seguit.

En publicar-se aquesta nota no era el F. C. Terrassa qui privava el jugador Pedrol de figurar en l'equip representatiu de Barcelona per a l'anada a Praga. Era un acord de la Federació, del Ple de la Federació, pres per 5 vots contra 3, després d'haver examinat amb detenció el cas d'indisciplina de l'esmentat jugador.

Per què, doncs, després d'haver-se acordat la no incorporació de Pedrol, haver-se pronunciat clarament contrari a l'arreglament del nostre jugador, s'insisti novament presentant el cas com una cosa del tot imprescindible, és a dir, com si de l'esmentat jugador depengués la salvació del nostre futbol? Davant d'això el Terrassa no podia imposar-se de cap manera, i examinant el desenvolupament de l'assumpte, es veu que més que l'interès pel resultat col·lectiu, hi havia l'interès particular d'una o unes determinades persones a les quals tal vegada l'arreglament Pedrol els venia a resoldre un compromís particular, i per això es prescindia no sols d'un acte d'indisciplina sinó també d'un acord federatiu, posant-se de manifest l'ambient de cacicats que impera en aquella casa, on precisament tot hauria de resoldre's amb justícia. Si així és, podem esperar que els orientadors, podem esperar una opinió en els nostres re-

gles? Creiem que no, puix que sense disciplina no pot haver-hi ni organització ni govern. En suport de tot això, cal dir encara que immediatament després de pres l'acord federatiu que excloua Pedrol de l'equip català, i molt abans de la segona reunió (degudament preparada per al truc), s'havia ja cursat el passaport de Pedrol, la qual cosa indica clarament al més sorde de coses federatives, que ja des d'un principi s'havia prescindit de tot, aduec de demanar al Terrassa, després del segon acord, el concurs de l'esmentat jugador.

De com es venen fent aquestes coses i del poc escrúpol d'alguns senyors federatius, n'és una prova més el fet que Casanoves, tant o més imprescindible que Pedrol, pel lloc que ocupa, per trobar-se en idèntiques circumstàncies que el nostre jugador, fou rebutjat, i per a comble, aquest lloc que corresponia indiscutiblement a Palau, del Gràcia, passà a ocupar-lo, no ens expliquem com, un jugador que feia més d'un any que no actuava. Més encara: Palau havia estat designat per la Federació, i, en canvi, no se li havia tret el corresponent passaport, però s'havia tret el de Pedrol i el d'Estreuch, i es prescindí, per tant, de la disciplina per a l'un i de la poca garantia que oferia l'altre per al bon nom de l'equip català, puix que es trobava completament desentrenat.

Per això, davant d'aquest cas de desconsideració—per no dir-ne barra—, el nostre delegat a la Federació, i, en canvi, no se li havia tret el corresponent passaport, però s'havia tret el de Pedrol i el d'Estreuch, i es prescindí, per tant, de la disciplina per a l'un i de la poca garantia que oferia l'altre per al bon nom de l'equip català, puix que es trobava completament desentrenat.

Vegi, doncs, l'opinió, que l'anany del Terrassa no era restar a l'equip representatiu el seu humil concurs, però tampoc de cap manera, i per la pròpia dignitat del nostre futbol, es pot admetre que a aquestes lliures que van animades per una ideologia hi vagin jugadors que no representin una bona garantia per llur dubtós procedir i que els equips es combinin a base del caràcter personal o d'un compromís particular de qual-sevol federatiu.

Fomentar la indisciplina obceia a egoistes i mires particulars no és la manera de sostenir i fer triomfar el nostre valor futbolístic en altres terres.

BOXA LA REUNIO D'AHIR AL MUNDIAL

Tal com hem vingut anunciant, aquesta nit se celebrava la interessant vetllada internacional, al Mundial Esport, amb el següent programa: Baños-Aparicio, del pes mosca, en quatre rounds. Dempsey-Gaby Núñez, del pes pes, en deu rounds. Teodor Murall-Kid David, a pes lleure, en deu rounds. Tomàs Tomas-Marcel Thil, pesos mitjans, en deu rounds. Tejero-Kessler, pesos plomes, en deu rounds.

Per a aquests combats, la Federació Catalana de Boxa ha nomenat els àrbitres senyors Mas-sip, Munich i Rizzo.

EL CONGRES DE LA F. I. B. A.

El Congrés de la Federació Internacional de Boxa amateur que va reunir-se diumenge passat a París amb assistència dels representants de quinze Federacions dels diferents països afiliats, va acordar, entre altres extremes, el següent: Que el programa dels Jocs Olímpics comportés una competició per a cada una de les vuit categories de pes reconegudes. Adreçar-se al burgmestre d'Amsterdam per a pregar-li que retirés la prohibició de practicar la boxa, que té dictada en la seva demarcació, sobre tot en el que afecta a l'època en la qual s'han de celebrar les Olimpíades.

Nomenar el secretari de la F. I. B. A. i els representants de Bèlgica i Holanda perquè tinguin cura de l'organització de la boxa als propïns Jocs Olímpics.

No celebrar Campionats de Boxa amateur l'any 1926. Celebrar-los l'any 1927 a Alemanya.

Que els matches internacion-

als entre amateurs se celebrin d'ara endavant en tres rounds de tres minuts amb un interval d'un minut de descans entre round i round.

VARIA

A Alemanya, Heymann va vèncer darrerament el belga Jack Humbbeck. Heymann va ésser eliminat del Campionat d'Alemanya per Frantz Diener.

Molina ha replet Gaudon pel Campionat de França del pes mitjà.

Sid Terris, l'excellent pes lleuger americà, ha estat suspès per no haver volgut boxar a profit d'una obra benèfica.

A Londres, Phil Scott va vèncer per punts, en 20 rounds, Heaney, qui substituirà a Jac Beckel.

Young Martí marxà a l'Argentina amb Ciqui.

El criterium ciclista del Migdia de França

Una errada de ploma ens féu dir ahir que aquesta cursa es disputava en cinc etapes. Són tres, i la darrera, després d'un dia de descans a Beziers, havia de disputar-se ahir. El seu recorregut és de 258 quilòmetres. Mucio, el gran corredor català, ocupava en començar-la el cinquè lloc de la classificació general, amb cinc minuts de diferència del líder de la cursa, el belga Dewaelle, i empatat amb el tercer i quart de la classificació general.

En la nostra pròxima edició podrem donar, segurament, el resultat d'aquesta magnífica prova.

NATACIO CAMPIONATS DE CATALUNYA

La inscripció dels millors nedadors dels Clubs Atlètic, Arenys, Salou, Club de Mar i altres, junt amb els del Club Natació Barcelona, organitzador dels campionats catalans d'enguany, que començaran diumenge, a les cinc de la tarda, a la piscina de l'Escullera de Llevant, constituirà un conjunt tan complet i important de nedadors com no s'havia vist mai. Proven així els nomenats d'Artigues, Sierra, Pellicer, Francoso, González, Gibert, Gibernau, Prat, etc., al costat dels de Parés, Ferrés, Brull, Castro, Mantell, Cruells, Jiménez, Sala, Puig, Tusell, Vila, etc., que formen un total aproximat de cent nedadors.

A més, l'incloure s'hi les proves femenines els donarà més relleu. Les nedadores que actualment figuren inscrites són Muñoz, Vigo, Arenes, Granicher, etc.

Des d'avui, dijous, podran ésser adquirides les entrades i localitats al local del C. N. Barcelona.

ATLETISME PROVES PREPARATORIES

Diumenge vinent, al camp de l'U. E. de Sans, s'efectuaran dos festivals atlètics per tal de preparar i seleccionar els atletes que aniran als campionats peninsulars. L'ordre dels festivals és com segueix: Matí, a les vuit en punt: 100 metres eliminatòries. 400 metres eliminatòries. Salts de llargada. Final. 5.000 metres. Final. 2.000 metres eliminatòries. Lançament del martell. Final.

110 metres eliminatòries. 800 metres. Final. Rellius 4 per 100. Tarda, a les cinc: Lançament del pes. Final. 100 metres. Id. 400 metres. Id. Triple salt. Id. 1.500 metres. Id. Salt amb pertiga. Id. 110 metres tanques. Id. Lançament de la javalina. Id. 10.000 metres. Id. 2.000 metres. Id. 400 metres tanques. Id. Lançament del disc. Id. Salts d'alçada. Id. Rellius 4 per 100. Id.

La inscripció dels equips d'atletes podrà efectuar-se a les oficines de la Federació Catalana d'Atletisme fins el dia 16, a les nou de la vetlla.

CICLISME COPA LAZARO I LOPEZ

La Penya Ciclista de Sabadell celebrarà diumenge que ve la cursa que darrerament s'hagué de suspendre, éssent el recorregut com segueix: Sortida del local social de la "Penya Ciclista Sabadell", a les vuit del matí, controlats els corredors fins la carretera de Granollers, on s'els donarà la sortida oficial, veds a Polinyà, encruentament Caldes, Caldes de Montbuy, Sentmanat, Castellar, encruentament Matadepera, Terrasa, Rubí, Sant Cugat, Sardanyola, Santa Maria de Barberà, i Sabadell, éssent la meta davant el local social. Total 68 quilòmetres.

L'inscripció es tancarà dissapte que ve, a les dotze de la nit.

TIR A BEGUES

Hom ha organitzat un Concurs de Tir de Plats (colom artificial) pels dies 25 i 26 del corrent, en la vila de Begues, desviant molt d'entusiasme entre els aficionats a aquest esport. Dintre de poc seran publicats programes i tota mena de detalls.

LA SESSIO DE L'AJUNTAMENT

10.000 PESSETES ANUALS AL PINTOR ADRIAN PERQUE FACI DE REPORTER ARTISTIC. EL TERMINI VOLUNTARI PER A LES CEDULES: 10.000 PESSETES PER AL "TIMES".

A un quart de nou, quan semblava que la xafogor minvava, començà dimarts la sessió de l'Ajuntament, presidida premeditadament pel senyor Ponsà, en ocasió de trobar-se fora el senyor Baró. Com era natural, el DESPATX OFICIAL fou el primer que es consumí, i en ell figuraven el nomenament de sotsoficial de la secció desarmada de la Guàrdia Urbana, al senyor Quera, que era sotsoficial de l'armada (la guàrdia armada, s'entén). D'aquesta manera quedarà a la guàrdia de nit una vacant, que no es cobrirà, i el senyor Sanz serà el cap, tot i no éssent més que caporal.

També fou comunicat el nomenament d'oficial de la secció armada (cavalleria) de la Guàrdia Urbana, el senyor Feliu Torrubia, que era sotsoficial de la mateixa secció, i que ara ocuparà el càrrec del senyor Merino.

Finalment, fou aprovada una moció de l'Alcaldia que transcrivim íntegrament, i que diu:

"Primero: Que se encargue al eminente pintor don Antonio Fabrés una informació constante del movimiento artistico en Roma, a fin de que tanto el Ayuntamiento como la Junta de Museos puedan estar siempre al corriente de las contingencias del mercado de obras antiguas y modernas en aquel centro artistico mundial. Segundo: Que a este efecto se subvencione al señor Fabrés con la cantidad de 10.000 pesetas anuales, pagaderas por dozas partes, con cargo a la consignación del Cap. 10, Art. 6, B, partida 328, del vigente presupuesto semestral."

I un cop s'hagueren imaginat els senyors concellers la satisfacció i les alegries de l'actiu i il·lustrat col·laborador de la "Il·lustración Artística" i d'altres il·lustracions d'aquell temps, es passà a

L'ORDRE DEL DIA

en la qual es decidí que continuï damunt la taula el dictamen referent al premi Fastenrath i a la seva concessió al poeta Josep Maria de Sagarra.

Es decidí després incoar l'expedient de jubilació que sol·licita el guàrdia urbà senyor Vicents Burro Fleta, germà del "divo", qui vol retirar-se, perquè no està bé de salut.

També s'acordà autoritzar l'administrador de l'Asil del Port que, com a assaig i durant tres mesos, estableixi un taller de marbrístia, dirigit pel senyor Carles Moló, de manera que les despeses corrin a càrrec d'ell, així com els guanys o pèrdues, i amb la condició d'abonar un jornal mínim de dues pessetes als assistits que hi treballin.

Fou després decidit que, com que el consorci del Port Farà haurà d'obrir el carrer de la Indústria entre el pont del ferrocarril i la carretera de l'Hipòdrom i com que mentre no ho faci queden incomunicades aquelles barriades, es construirà un camí d'enllaç, que representará una grossa economia, en lloc de la grossa despesa que seria si es fes el carrer.

També s'autoritzà el senyor Romagosa perquè, durant els mesos de juliol, agost, setembre i octubre, estableixi una línia d'autònibus des de la plaça d'Espanya a Corbera de Llobregat.

I acabat l'ordre del dia, que com es veu era no ridícul i ben alimentat, el senyor Ramon presentà una proposició, que fou acceptada, perquè es prolongués fins al 30 de setembre el termini per a l'adquisició voluntària de cèdules, com s'havia fet sempre.

També s'acordà subvencionar amb 10.000 pessetes el diari "The Times", amb motiu de la publicació d'un número extraordinari que sortirà aviat, en anglès i en espanyol, i dedicat a Espanya.

Es designaren els senyors Damians i Garcia Anné per a anar en peregrinació a Covadonga, i després va prendre la paraula el senyor Lluís Bonet Massip, notable aficionat, qui demanà que ell i els seus companys, ex-funcionaris de l'Ex-Companya barcelonense per a la recaptació de l'arbitri de volateria i caça, contracte rescindit de l'Ajuntament, passin a funcionar al mateix Ajuntament, per tal que ho hi perdin res.

I un cop escoltades aquestes raons, a tres quarts de nou, s'acabà la sessió, en mig de la temperatura tan alta com ambient.

Ingressos

A l'Alcaldia ahir ens facilitaren aquesta nota: "El total dels ingressos obtinguts per la Secció Municipal de Recaptació per tots els arbitris i impostos que afecten l'esmentada Secció el propi exercici econòmic de 1925-1926, ha estat de 58.579.023,88 pessetes, que comparat amb el que s'obtingué en l'exercici anterior, resulta un augment de 3.969.827,15 pessetes."

Cada vegada que a l'Ajunta-

ment ens faciliten, veiem que els ingressos augmenten d'una manera considerable. No sabem a què és degut; tant pot ésser que cada any augmentin els contribuents, com que cada any hom se n'veni de nous. En aquest cas, aviat no cabran a les caixes municipals els diners recaptats.

Una comissió

Una Comissió de propietaris d'establiments del passeig Nacional ha estat a l'Ajuntament per a tractar dels perjudicis que els ocasionen les inoportunes obres que s'hi estan fent.

Uns dibuixos per al Palau Reial

El baró de Viver encarregà al dibuixant senyor Ricard Marín uns dibuixos per al Palau de Pedralbes.

El senyor Marín complí l'encàrrec, i els dibuixos han estat col·locats al lloc destinat.

Però ara resulta que ni el senyor Ponsà ni el senyor Nebot no en saben res. Quan l'alcalde marxà a Suïssa, digué que ja ho havia notificat a qui calia; però hom veu que el senyor baró de Viver no va dir res, o que, en cas de dir-ho, els altres no el varen entendre.

LES SARDANES

CARNET D'AUDICIONS

Per a aquesta nit:

Barcelona.—Agrupació sardanista. Paral·lel, davant del Cafè Comtal, Còpia La Principal Barcelonina.

Barcelona.—Agrupació Sardanista. Passeig de Sant Joan, xamfrà Ronda de Sant Pere. Còpia Catalònia.

Barcelona.—Unió Sardanista. Passeig de Colom, davant del Bar Mediterrani. Còpia Empòrium.

Barcelona.—Joventut Sardanista. Pep Ventura. Passeig de Sant Joan entre Consell de Cent i Aragó. Còpia Barcelona: "La plaça del vinet", Català; "La vaca cega", Juncà; "Aubada de festa", Obiols; "Toc d'oració", Pep Ventura; "Maria-Rosa", Serra (fill); Muntanyes de Montgó, Vicents.

CRONICA SOCIAL

ELS OBRERS BOMBONERS I CONFITERS

Els obrers bomboners i confiters de Barcelona celebraran reunió general avui, dijous, a dos quarts de deu de la nit, al local social de la Unió de Rebosters i Pastissers de Barcelona, passatge del Crèdit, número 1, principal.

LA FEDERACIO GRAFICA

Unió Obrera de l'Art d'Imprimir convoca els treballadors de les Arts Gràfiques a l'assemblea extraordinària que se celebrarà diumenge vinent, dia 18, a les deu del matí, al seu estatge social, passatge de la Pau, 2, principal, Centre Obrer, per a tractar d'interessants assumptes professionals i procedir a l'elecció dels vocals obrers en el Consell interventor dels comptes de l'Estat en el Tribunal Suprem de la Hisenda pública.

PRO RETIR OBRER

Diumenge passat tingué lloc al local de la Federació de Germandats de la província de Barcelona una reunió per a tractar de donar compliment a una proposició aprovada en la darrera assemblea, amb referència a l'augment de subsidis, a la inclusió dels obrers que cobrin salaris de més de 4.000 pessetes anuals, la inclusió de les professions liberals, la reducció de l'edat fixada per la llei i que els organismes encarregats del compliment d'aquesta llei, com són l'Institut Nacional de Previsió i Patronats de Previsió Social, actualment organismes excessivament burocràtics, siguin integrats exclusivament per elements directes de l'Estat, d'entitats patronals i societats obreres i elegits democràticament, evitant l'abús dels elements burocràtics, com passa actualment.

Els reunits acordaren adreçar-se al Govern en demanda d'aquestes millores, per mitjà d'un document, l'aprovació del qual serà objecte d'una altra reunió, que tindrà lloc dimarts vinent, dia 20, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

A aquesta reunió hi assistiren representants de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, de la Federació de Dependents de Catalunya, de la Federació Provincial i Regional de Cooperatories Obreres, de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, de la Quintana de Sant Lluís, l'Alfama, de l'Associació de Dependents i Agents de Duanes i de la Federació de Sindicats Professionals de Contractistes, Ajudants i Preparadors en Teixits de Catalunya.

LA MUSICA

CONCERT PER LA BANDA MUNICIPAL

La Banda municipal donarà un concert a la plaça del Rei avui, dijous, a un quart d'onze en punt de la nit. Executarà el programa següent:

I "Guillem Tell" (abertura), Rossini; "Larghetto" del quintet en "la", Mozart (clarinet solista, senyor Josep Nori); "Cançonet", Mendelssohn; "Moment musical", Schubert; "L'holandès errant" sobertu(a), Wagner.

II

"Adagio" de la quarta Simfonia i "Allegretto scherzando" de la vuitena Simfonia, Beethoven; Dues dances fantàstiques: a) Somni, b) Orgia, J. Turina; Dansa dels vels de "Salomé", R. Strauss.

No s'executarà cap obra fora de programa.

NOVES RELIGIOSES

Quaranta hores: A. Fesquella i de Sant Sever. Hores d'exposició: De les sis del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Cort de Maria: Nostra Dona del Trànsit, o d'Agost, a Santa Maria de la Mar.

Adoració nocturna: Torn de Sant Lluís Gonçaga.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Torn de Santa Teresa, a la capella, Escorial, 153.

SANTUARI DE NOSTRA DONA DEL CARME (PP. Carmelites)

Demà, dia 16, festa de la Mare de Déu del Carme, a les vuit del matí, missa de Comunió general, amb plàtica pel reverent P. Prior. A dos quarts d'onze, ofici solemne cantat a tota orquestra, sota la direcció del mestre Masvidal.

Serà celebrant el Superior del Pares Mercedaris i portarà la capa d'honor el reverent Marcel·lí Garriga, rector de la parròquia de Santa Maria de Jesús. Farà el panegíric el P. Serafí del Carmel, predicador del Noventari.

A dos quarts de set de la tarda s'exposarà Nostramo, i se seguirà l'ordre dels altres dies en la resta de la funció.

Jubileu Carmelita. — Des de les dotze del migdia d'avui fins a mitja nit de demà, tots aquells que visitin aquest Santuari en la forma acostumada poden guanyar la indulgència "toties quoties".

BASILICA DE SANTA MARIA DE LA MAR

Demà, festa de la Mare de Déu del Carme, la Il·lustre Confraria de devots carmelites observarà la seva regina i celestial patrona amb els cultes següents:

Al matí, a dos quarts de vuit, Missa de Comunió general amb plàtica preparatòria. A les deu, solemne ofici, cantat per la capella de música que dirigeix el mestre Muset, prevore; després de l'Evangeli, sermó pel P. Tomàs de Barcelona, caputxi.

A la tarda, a dos quarts de set, Rosari, Trisagis Maria, exercicis de l'últim dia de la Novena, sermó pel mateix orador, cant de la Salve i besamanys a la Verge. Després s'imposarà solemnement l'escapulari als devots que ho sol·licitin.

El dia 17, a les vuit, a dos quarts de nou i a les nou, a l'altar de la Confraria se celebraran misses en sufragi del confrare morts durant l'any.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS

PETITXOL, 8. EXPOSICIO DE QUADROS ANTICS I MODERNS

GALERIES LAYETANES

CORTS CATALANES, 619. Quadros i Antiquitats Orfebreria i objectes d'art. Exposició permanent

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 670. FOTOGRAFIA D'ART. Exposició permanent d'antiquitats i objectes artístics

GALERIES "ARTS"

SALMERON, 8. MOBLES D'ART I DECORACIO D'INTERIOR. Exposició permanent

LA PINACOTECA

CORTS CATALANES, 644. QUADROS: MARCS: ORAVATS. Exposició permanent

EL CAMARIN

CORRUBIA, 7. Exposició permanent d'obres d'art procedents d'una col·lecció particular, les quals seran subhastades els tardes dels dies 12 al 16 de l'actual

ARTS APLICADES

URALITA SA

PASSEIG DE GRACIA, 34. Revestiments artístics PLATERIA, JERSEN. Exposició permanent

COMAS I C9 en C9

PASSEIG DE GRACIA, 2. Pintura. Objectes d'art. Exposició permanent

MARIA ESCLASANS

PINTAT, 10 (dintre de la Catedral). ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART. Exposició permanent

Geologia de Mn. Font i Sag

Acaba de posar-se a la da la segona edició del de Geologia dinàmica i geogràfica aplicada a Catalunya obra de l'eminent geòleg tal mossèn Norbert Font, gué, revisada i ampliada doctor M. Faura i Sans, que tingut compte d'afegir-li el progrés geològic assolit els estudis dels savis de la món, des de l'època de la mera aparició d'aquest ençà.

Davant la gran floridada neofita en la ciència de la ra, cada cop més ufana a Catalunya, la reintegració a nostra biblioteca científica d'aquesta obra tan magnífica simple, que enclou la geològia d'exposar-vos misteris d'ig problemes de creació, en la limitat de la nostra llengua solana, tota claror en el cervell, es feia francament necessari, i per això ens hem cedit a presentar-la un cop al nostre públic culte, aquest llibre, a més de representar-li un dels mitjans més fàcils i lluminosos per a la tuda de la gea, li ofereix també els avantatges de la utilitat de la seva explicació.

La Campaña del Marroc

L'estada del Soldat a París Operacions a Tazza

ELS COMUNISTES TANCEN EL COMITAT DEL SOLDAT

París, 14.—Durant la visita efectuada ahir pel Soldat del Marroc a l'Ajuntament de París, diversos regidors afiliats al partit comunista van xiular. Quan el Soldat entrava al saló on se li servia el te, els comunistes iniciaren l'himne "La Internacional". El nombre públic estacionat aquests salons de l'Ajuntament oïega aquesta manifestació comunista amb llurs aplaudiments al soldat marroquí. No res menys la Banda militar va fer que l'incident passés quasi desapercbut. Els pertorbadors foren despatxats a retirar-se. Ja abans, la policia havia pres grans precaucions, impedint l'entrada a molts dels invitats sospitosos d'estar afiliats al partit comunista.—Havas.

París, 14.—Al migdia ha tingut lloc a l'Elisi el banquet de gala a honor del Soldat del Marroc.

Entre els invitats figuraven el senyor Briand amb tot el Govern, els presidents del Senat i de la Cambra, senyors de Selles i Herriot, el general Primo de Rivera, l'ambaixador d'Espanya senyor Quiñones de Leon, el senyor de Jouvencel, Alt Comissari de França a Síria, el senyor Viollette, governador d'Algeria, i els ministres de les delegacions marroquines, algerina, tunisina i siriana, acompanyats amb el fi d'assistir a la inauguració de la mesquita.

En el moment dels brindis el president de la República assegurà al Soldat que França ha procurat desenvolupar la civilització amb el convenciment de que l'obra portada a efecte deurà ésser reconeguda per tot el món.

El soldat contestà dient: De tot cor vull exposar la nostra gratitud envers França, protectora del Marroc. Reconec l'esforç immens realitzat per a obrir-nos el camí de la civilització i el progrés i fer que d'aquí sentí profit tot el poble marroquí.

No oblidarem mai els esforços i sacrificis que ha costat a França i a Espanya la realització del seu projecte, obra que reconeixem inspirada en un esperit de lleialtat i desinterés, que conservant la unitat del poble marroquí respecta la seva llibertat creences i tradicions.—Havas.

L'AVENÇ FRANCESA A TAZZA
Rabat, 14.—Continua l'avenç francès a l'anomenada "Taza de Tazza". Es veu la resistència dels rebels, els quals es refugien als cims muntanyosos.—Havas.

L'OFFENSIVA FRANCESA A LA REGIO DE TAZZA

Fez, 13.—El general Poirier ha sortit avui de Fez per tal de prendre el comandament a les avançades.

L'ofensiva general a la "Taza de Tazza" es començarà aviat. Els francesos continuen concentrant a la línia tots els elements necessaris per a iniciar l'atac.

L'aviació ha realitzat efectuosos bombardeigs. En un d'aquests ha estat mort el conegut cap guerriller Ahmed Said.

Ahir aterrà un avió a la "Taza de Tazza".

Avui la direcció d'aeronàutica francesa ha comunicat que no falta cap aparell en els hangars i que per tant el dit avió no pot ésser francès.

Es fan grans conjectures sobre la procedència d'aquest misteriós avió.—Radio.

ATACS I CONTRATAACS

Rabat, 13.—Shan registrat accions i reaccions locals a la Taza de Tazza, i una gran activitat de la nostra aviació, la qual ha realitzat 52 bombardeigs, destruint 21 cases dels Beni Illou, de la Taza de Tazza.

Els dissidents han intentat diversos contraatacs a les nostres tropes, les quals progressen a la Taza de Tazza.

Tots els dits atacs han estat rebutjats, malgrat la tenacitat demostrada per l'enemic.

El general Boichut continua dirigint personalment l'ofensiva, que evoluciona favorablement, i provoca nombroses submissións, mentre els irreductibles es refugien a les altes muntanyes.

El cap dels dissidents d'Azeual se sotmeté ahir a Berkin. Continua el moviment d'avançament de les nostres columnes.

La situació al front nord-est és bona, a desgrat de les temptatives, fàcilment rebutjades, de certs grups hostils dels Hezaua i Kugarrils, que es venen perseguits per la nostra aviació.—Radio.

LA SIGNATURA DE L'ACORD FRANCO-ESPANYOL

A la direcció de "Marruecos y Colonias" han facilitat la següent nota oficial:

"El president del Consejo de ministros frances, M. Briand, i el president del Consejo de ministros español, marqués de Estella, han firmado hoy el acuerdo de colaboración en Marruecos que ya había sido firmado en París el 10 del actual por los representantes de ambos Gobiernos.

Casi un mes se ha invertido en el

estudio del programa trazado de autemano y minuciosa ha sido la discusión de las diversas cuestiones que abarca el acuerdo referido, que son las siguientes:

Primera.—Delimitación de las dos zonas.

Segunda.—Vigilancia marítima.

Tercera.—Régimen de los confines.

Cuarta.—Fecha de entrada en vigor y carácter del acuerdo, y revisión y anulación de acuerdos anteriores.

Los beneficiosos resultados obtenidos por la cooperación franco-española en Marruecos, regulada por los acuerdos de Madrid de junio y julio de 1925 y 6 de febrero del año actual, que perseguían fines alcanzados casi en su totalidad han inducido a los gobiernos francés y español a concertarse nuevamente, tanto para proseguir la pacificación en curso, como para garantizar la seguridad completa de los confines marroquíes en contacto en las zonas respectivas y con la zona de Tánger.

Tan difícil ha sido la tarea, por lo concerniente, como fácil por el elevado espíritu en que se han inspirado los representantes de ambos gobiernos al cumplir las instrucciones recibidas. No podía ocurrir otra cosa, persiguiendo un común y desinteresado ideal: la pacificación total de Marruecos, que permite el ejercicio del protectorado y como consecuencia la prosperidad de ese país, de situación privilegiada.

De los acuerdos firmados se da idea general a continuación:

Primero.—Delimitación de las dos zonas.

Especial cuidado se ha puesto al examinar este punto, del mismo modo que se puso el pasado año al no modificar en lo más mínimo el tratado franco-español de 1912. Era, sin embargo, indispensable buscar una interpretación de él en las condiciones de límites establecidas por dicho tratado no resolvieran algunos puntos dudosos.

Así se ha hecho, armonizando la intangibilidad del tratado con necesidades de orden político y militar, mediante una interpretación que asigna a cada zona provisionalmente aquello que más conviene a la pacificación total de Marruecos; y como es ideal de ambos países aclarar cuanto antes las dudas que pueda ofrecer el referido tratado, se ha convenido en que la Comisión internacional de límites antes mencionada, comience sin dilación sus trabajos.

Segundo.—Vigilancia marítima.

Inspirándose en las disposiciones internacionales y en la legislación propia de cada zona, se ha convenido en ejercer, cada uno en su zona, una vigilancia activa de las costas, desde la frontera argelino-marroquí, en el Mediterráneo, hasta la desembocadura del río Bu Sedra, en el Atlántico.

Esta vigilancia se hará indistintamente por buques de guerra españoles o franceses, desde la desembocadura del río Bu Sedra hasta la desembocadura del río Dra, redoblando las precauciones para prevenir todo acceso a Marruecos, de armas, municiones y material de guerra que pueda fomentar de nuevo la rebelión.

Tercero.—Régimen de los confines.

Muy minuciosa es la reglamentación de tan importante cuestión y sería prolijo transmitir a esta nota detalles que sólo interesan a los que han de ponerla en práctica. En términos generales se inspira dicho precepto en el deseo de que cada zona llegue a desenvolverse con completa independencia y sin que esto entorpezca la idea de unidad que constantemente debe darse ante los marroquíes. A este fin, las fuerzas de una y otra nación y su aviación pueden ejercer la facultad de persecución y sobrevuelo en la zona vecina cuando las circunstancias lo exijan, mas regulándose en forma que en ningún caso pueda implicar cambio territorial.

En el caso en que una de las dos zonas se viera seriamente amenazada, y concertarían ambos países, a instancia de uno de ellos, para resolver la situación de común acuerdo.

Se dan facilidades con la misma tendencia que antes se indica, para la cooperación militar, a fin de que cada zona pueda mantener relaciones de buena vecindad con las fracciones de tribus aun no ocupadas e influenciadas políticamente de modo directo por las autoridades de quienes dependan; y por último se establecen garantías para evitar que los disidentes de una zona puedan refugiarse en la vecina, laborando desde allí contra su territorio de origen.

Se dictan normas para que el enlace entre las autoridades de ambas zonas, de las más elevadas a las subalternas, sea completa.

Con respecto a la situación de Abd-el-Krim los dos países han apreciado del mismo modo la necesidad ineludible de adoptar todas las medidas necesarias para evitar que jamás pueda ejercer la menor influencia en Marruecos y aunque conformes también en apreciar el gran mal que a uno y otro país causó, generoso, como no puede menos de ocurrir, dada su misión altamente civilizadora, han coincidido en adoptar, desde luego, aquellas medidas que sin olvidar elementales sentimientos de humanidad, ofrezcan todo género de garantías, con la seguridad absoluta de que ni Abd-el-Krim ni ninguno de sus secuaces han de volver a perturbar la tranquilidad en Marruecos.

En cuanto al castigo de sus culpas, bastante lo es su gran derrota y la vida alejada y severa que le espera. Con arreglo a estos principios, se ha llegado también en este punto a un acuerdo concreto.

Como se ve, por lo expuesto, el resultado de estas conversaciones ha sido, como era de esperar, merísimo

EL GOVERN CIVIL DE PRIMO DE RIVERA

A MADRID S'HA CELEBRAT CONSELL DE GUERRA PER VEURE I FALLAR LA CAUSA INSTRUIDA CONTRA EL CORONEL DE CAVALLERIA DON SEGON GARCIA I ALTRES OFICIALS I SERGENTS PEL MOVIMENT SEDICIOS DEL DIA DE SANT JOAN

LA "GASETA" PUBLICA EL DECRET DE PROTECCIO A LA INDUSTRIA, EL QUAL CREA UN COMITE REGULADOR QUE RESIDIRA A BARCELONA

EL CONSELL DE GUERRA PEL MOVIMENT DEL DIA DE SANT JOAN

Madrid, 14.—Al quarter de Sant Francesc s'ha celebrat el Consell de guerra d'oficials generals per a veure i fallar la causa instruida contra el coronel de cavalleria senyor Segon Garcia, el capità de l'escala de reserva senyor Isidor Heredia, el sots-oficial senyor Rafael Perales i els sergents Lluís Marmá, Benet Villanueva, Estanislau Palancar, Tomás Fernández, Antoni Galán, Pere Leal, Domitil Puente i Primitiu Garcia, acusats del delicte de sedició.

Constituïen la Sala els generals senyor Jordi Soriano, Montero Villegas, Sirvent, i com a president el senyor Pius López Pozas.

Actuà de ponent l'auditor senyor Antolin.

De fiscal, el general González, qui, després de llegir l'apuntament relatiu minuciosament els fets, demanà per al coronel senyor Segon Garcia i per als capità Heredia, tres anys de presó militar correccional.

El decret de protecció a la indústria

A.—Con domicili en Barcelona i per un període mínim de tres anys, se estableix un Comité regulador de la indústria textil, constituït per elements representatius de las Corporaciones interesadas directamente en la producción y en el comercio de hilados y tejidos.

B.—Formaran desde luego parte de dicho Comité un presidente, designado libremente por el Gobierno, un vice presidente, que será el delegado de Hacienda de Barcelona, cuatro vocales del Consejo de Economía Nacional, designados por el presidente del mismo, a propuesta de su vice presidente-jefe de los servicios, representantes corporativos del Fomento del Trabajo Nacional, Cámaras Oficiales de Comercio y Navegación e Industria de Barcelona, Centro Algodonero, Asociación de Estampadores y Blanqueadores y demás analogas que corresponda y doce fabricantes manufactureros de algodón que pertenecerán, tres a Cataluña, tres a las provincias productoras del Norte de España y los otros tres a Levante y Andalucía, que designarán libremente dicha representación.

Todos los vocales tendrán sus respectivos suplentes, siendo gratuitos sus cargos y la votación de unos y otros se hará por todos los fabricantes de hilados y tejidos de algodón de España.

C.—El presidente, como delegado del Gobierno, podrá imponer su veto a los acuerdos del Comité, dando cuenta al jefe del Gobierno. Tendrá la retribución que éste acuerde, en concepto de gastos de representación, a propuesta del Comité y con cargo a sus fondos.

para el fin que se persigue, estrechándose más aún, si cabe, los vínculos que unen a Francia y a España en su hermosa labor civilizadora en Marruecos y regulándose a la vez la obra a ejecutar de modo que los mandos superiores de ambas zonas de influencia puedan desenvolverse con la debida independencia, coordinando a la vez sus esfuerzos en forma que se sumen en vez de entorpecerse.

Los acuerdos que han sido objeto de revisión, algunos de los cuales se derogan, regularán la cooperación para sofocar la rebelión. Los que ahora se han concertado consolidarán la paz. Los venideros habrán de referirse a una colaboración de orden político-administrativo que favorezca la prosperidad de las zonas hasta llegar en ellas a la máxima perfección. — París, 13 de julio de 1926."

LA RESIDENCIA DEFINITIVA D'ABD-EL-KRIM

París, 14.—El president del Consell, senyor Briand, ha anunciat oficialment que el lloc de residència d'Abd-el-Krim ha estat definitivament escollit pel Govern francès i aprovat pel Govern espanyol. Es fixa la residència d'Abd-el-Krim a la illa de Reunió.

Abd-el-Krim s'ha assabentat pels rumors que seria trasllat a l'austràlia a Madagascar.

Sembla que ha acceptat aquesta decisió amb filosofia, lamentant-ho solament per les persones de la seva família i el seu seguici.

En canvi, el seu germà Mohamed ha manifestat un veritable despit en assabentar-se de la notícia. — Radio.

D.—El Comité podrá designar una Comisión ejecutiva para el estudio y práctica de sus acuerdos y redactará un proyecto de Reglamento, que someterá a la aprobación del Gobierno, en el plazo más breve.

E.—El Comité impulsará la exportación, concediendo auxilios en metálico a los fabricantes y exportadores, entendiéndose que estos auxilios no afectarán a la exportación actual sino a los aumentos que se produzcan sobre ella hasta normalizar la situación del mercado.

En el caso de que esta medida no produjera el efecto que se propone, el Gobierno podrá dictar otras que aconsejen las circunstancias, incluso una metódica modificación del régimen de trabajo, con actuación de los elementos apropiados, tanto en su informe previo como para intervenir en la aplicación de las medidas.

F.—El Comité tendrá como recursos para atender a sus obligaciones y fines:

Primero.—Un impuesto sobre la introducción de algodones, que se percibirá por las Aduanas, por medio de un arbitrio de cinco céntimos por cada kilogramo de algodón en rama importado y cuyo arbitrio se liquidará con independencia de los Derechos arancelarios y se ingresará en las sucursales del Banco de España, a disposición del Comité, que llevará su correspondiente contabilidad.

Segundo.—Las cantidades que el Estado pueda conceder al Comité en concepto de devolución de los derechos arancelarios en las materias integradas en las manufacturas que se importen en régimen temporal de entrada, especialmente concedidas en cada caso y para cada producto y las compensaciones, de acuerdo con los rendimientos de los coeficientes de aumento de las tarifas arancelarias que se establezcan y se destinen especialmente a tal fin.

Tercero.—Los donativos o subvenciones voluntarias de las Corporaciones y particulares.

G.—En el caso de que no se consumieran en el primer año las cantidades recaudadas para los fines del Comité, se podrán acumular a los ingresos de los años siguientes.

Si al terminar su gestión el Comité tuviese sobrante se ingresará a favor del Tesoro público.

H.—El Comité podrá gestionar de los establecimientos bancarios correspondientes, que se le faciliten los medios necesarios para establecer créditos a largo plazo para la exportación de productos manufacturados, destinados a los mercados de Canarias, hispano-americanos, Filipinas y orientales de las proximidades de las posesiones de África y zona del Protectorado de Marruecos.

I.—Queda prohibido el establecimiento de nuevas fábricas de hilados y tejidos de algodón y toda clase de manufacturas, sin autorización especial del Gobierno, previo informe, que sólo podrá ser favorable en el caso de que en la nueva fábrica o instalación se emplee el utillaje más moderno y perfecto.

J.—Los presupuestos de ingresos y de gastos, se formarán por la Comisión ejecutiva, para su examen y censura por el Pleno del Comité y aprobación de la superioridad.

En los presupuestos de gastos se tendrán en cuenta las siguientes condiciones:

Primera.—Los gastos de sostenimiento del Comité, que no podrán exceder del diez por ciento de sus ingresos.

Segunda.—El Comité destinará otro diez por ciento de los ingresos, a propaganda genérica

de los artículos de algodón en los mercados extranjeros en la forma y condiciones que mejores resultados puedan producir.

Tercera.—Será partida esencial en los gastos del Comité los auxilios en metálico a la exportación de manufactura de algodón en las condiciones que determina el apartado E.

Cuarta.—Si resultara remanente sobre los gastos fijados en los tres casos anteriores, el Comité podrá dedicar hasta un diez por ciento sobre el máximo, a facilitar la renovación de la maquinaria, mediante los procedimientos que se consideren más apropiados, que someterá a la aprobación del jefe del Gobierno por conducto y con el informe de la Sección de Defensa de la producción del Consejo de Economía Nacional.

Se establecen las siguientes medidas de protección y garantía a la industria metalúrgica:

A) Todas las mercancías comprendidas en las partidas 252 a 273, inclusive, del grupo segundo, de la clase IV del Arancel, necesitarán para poderse importar en España venir acompañadas del correspondiente certificado.

Los importadores de lingotes, techos, fundiciones especiales, chatarra, aceros finos, planchas y flejes, deberán acreditar su condición de industriales y disponer de talleres apropiados a la elaboración de manufacturas que requieran, como materia prima, dichos productos.

Los importadores de carriles serán precisamente compañías de ferrocarriles, tranvías o sociedades, cuya instalación requiera precisamente el establecimiento de vías, con la oportuna justificación. Aparte los citados industriales y compañías, sólo estarán autorizados para realizar las importaciones referidas los almacenesistas o entidades que, por virtud de contratos con el Estado o con servicios públicos o privados, apreciados por la Sección de defensa de la Producción del Consejo de Economía Nacional, vengan obligados al suministro de aquellos materiales, pero en ningún caso para constituir "stocks" de los mismos.

Todas las entidades acogidas a auxilios del Estado directa o indirectamente y que representen una protección especial en forma de subvenciones, exenciones de tributos u otras analogas, deberán realizar las compras de productos siderúrgicos, metalúrgicos y maquinaria en la producción nacional. Análogamente se practicará por el Estado para sus servicios y concursos, no pudiendo en modo alguno producirse concurrencia extranjera en cuantos casos comprende la ley de 14 de febrero de 1907. Solamente en los debidamente justificados de no existir producción nacional suficiente en cantidad o clase, o exigir dicha producción precios de venta en fábricas superiores a los de los productos similares extranjeros situados en puerto o frontera y cotizados unos y otros en su equivalente en oro podrán aquellas entidades, así como los servicios públicos, recurrir a la producción extranjera.

A los efectos de lo dispuesto anteriormente, la sección de defensa de la producción del Consejo de la Economía Nacional organizará el correspondiente servicio de carácter administrativo, y a ellas se dirigirán las oportunas reclamaciones, que serán resueltas por la presidencia del Consejo citado, previo informe de la Secretaría y Presidencia de la Sección y conformidad de la Jefatura de los servicios del propio organismo.

B) La nota núm. 19 del arancel de importación afecta a la partida 253, quedará redactada en la forma siguiente: "49.—Se entenderá por techos los hierros y aceros, forjados o cilindrados en bruto, que generalmente se importan en masas o prismas de sección rectangular o rombica, con las aristas redondeadas con estrías en diferentes sentidos producidos al efectuar la compresión, siempre que su dimensión transversal mínima sea de 14 por 14 centímetros.

Cuando el techo haya sido cilindrado en dimensiones diferentes a las antes indicadas, constituyendo los productos denominados "palanquilla" y

"london", se clasificarán como barras, aforándose por la partida 262.

C) Las partidas correspondientes a los flejes de hierro o acero, actualmente números 272 y 273, quedarán redactadas de la siguiente forma y con los siguientes derechos en pesetas oro: Flejes de hierro o acero laminados en caliente. Partida 272, de 1 a 3 milímetros inclusive de grueso y hasta 160 de ancho, para 100 kilos: Primera tarifa, 75 pesetas; segunda id. 30 id.—Partida 273 bis, de menos de un milímetro de grueso, para 100 kilos: P. Primera tarifa, 80 pesetas; segunda id. 36 idem.

D) Laminados en frío, partida 273, de 1 a 3 milímetros inclusive de grueso, con cantos cortados o sin cortar, para 100 kilos: Primera tarifa, 85 pesetas; segunda id. 33 id.—Partida 273 bis, de 0'5 a 1 milímetro id. id. id. para 100 kilos: Primera tarifa, 110 pesetas; segunda id. 43 id.—Partida 273 ter, de 0'3 a 0'5 milímetros id. id. para 100 kilos: Primera tarifa, 129 pesetas; segunda id. 48 id.—Partida 273 quater, de menos de 0'3 milímetros idem, idem, para 100 kilos: Primera tarifa, 130 pesetas; segunda idem 55 idem.

F) Cuando las piezas forjadas comprendidas en el apartado B) grupo tercera de la clase cuarta partidas 290 y 320 inclusive y con excepción de la 315 bis, contengan o estén fabricadas a base de aceros especiales al manganeso, con níquel, tungsteno, vanadio y demás, satisfarán los derechos establecidos en la 259 para las fundiciones especiales, o sea: para cada 100 kilos de peso neto, 375 pesetas por la tarifa primera y 150 por la segunda.

F) Los derechos del aluminio en planchas, hojas y utensilios, quedan modificados en la forma siguiente y pesetas oro. Partida 457, aluminio en barras o en tubos y los tanques de aluminio para usos industriales, de más de 50 kilos de peso neto: 100 kilos, primera tarifa 60 pesetas; segunda idem 20 idem. Partida 457 bis, aluminio en planchas hasta medio milímetro de grueso, peso neto, 100 kilos, primera tarifa 580 pesetas; segunda idem 290 pesetas.

Partida 457, aluminio en hojas o en bobinas de menos de 1 y medio m/m. de grueso. Peso neto, 100 kilos: primera tarifa 880 pesetas; segunda, 460.—Partida 460, aluminio en polvo, peso neto, 1 kilo. Primera tarifa, 750 pesetas; segunda, 3.—Partida 460 bis, aluminio batido en hojas, peso neto, 1 kilo: Primera tarifa, 12 pesetas; segunda, 4.—Partida 462, aluminio y sus aleaciones manufacturadas en objetos para uso doméstico, peso neto 1 kilo: primera tarifa, 24 pesetas; segunda, 8.

Nota.—Se respetará el derecho consolidado en esta partida en los convenios comerciales vigentes en tanto subsista la redacción y vigencia de aquellos.

Partida 463.—Manufacturas de aluminio y sus aleaciones no comprendidas en otras partidas. Peso neto, 100 kilos. Primera tarifa, 21 pesetas; segunda idem, 7 idem.

Artículo cuarto.—Como aplicación de la facultad concedida por el artículo 19 del Real Decreto de 8 de marzo de 1924, ampliando la base sexta de la ley de 20 de marzo de 1906, se establece por el momento los coeficientes de aumento que formarán parte integrante de las tarifas arancelarias primera y segunda y que el Gobierno podrá alterar o suprimir con arreglo a las necesidades de la economía nacional.

El importe de los coeficientes correspondientes a la clase octava se invertirá en compensar la exportación de algodones obrados y el correspondiente a la clase 11 a fomentar la sericultura nacional.

Las partidas de los grupos y clases arancelarias citadas que tengan su derecho consolidado por convenios comerciales, estarán exentas de coeficientes en tanto se encuentren en vigor las citadas consolidaciones.

El Gobierno establecerá, con el tiempo más oportuno, la lista general de coeficientes apropiados a la defensa de la producción nacional por clases, grupos o partidas de cada grupo arancelario, según las respectivas necesidades, entendiéndose que estos coeficientes formarán en todo caso parte integrante de las tarifas del arancel y podrán ser alterados o suprimidos con arreglo a las diferentes necesidades de la producción.

Artículo quinto.—Las disposiciones del presente Real Decreto-ley entrarán en vigor al tercer día de su publicación en la "Gaceta de Madrid". Las establecidas en su artículo segundo con referencia a las industrias textiles algodonerías, a los veinte días de dicha publicación.

Las alteraciones arancelarias en materia de derechos, no se exigirán a los productos que estén pendientes de despacho o hayan salido del punto de origen antes del día de su promulgación.

Artículo sexto.—Quedan derogadas cuantas disposiciones se opongan a la presente. **DECRET DE PROTECCIO AL COMERÇ DE CEREALS, FARINES, LLEGUMS I FARRATGES**

Madrid, 14.—La "Gaceta" publica un decret de llei disposant el règim de protecció al comerç de cereals, llegums, farines, farratges i llavors continguts en la classe 13 de l'arancel, grups segon i sisé.

La part dispositiva d'aquest decret diu:

Article primer.—El règim de pro-

tecció al comerç de cereals, llegums, farines, farratges i llavors continguts en la classe 13 de l'arancel, grups segon i sisé, queda sotmes a les disposicions següents:

A.—Se suprimeix el gravamen d'exportació existent en l'actualitat per als esmentats productes, així com per al pa.

B.—Queda prohibida la importació de blats o farines estrangeres. Si el Govern considerés oportú, en determinats moments, aixecar aquesta prohibició, s'establiran els deguts contingents que estaran subjectes als drets d'arancel aprovats estimant els preus reguladors de l'interior.

C.—Es prohibeix l'establiment de noves fàbriques de farines de blat amb capacitat productora de més de mil quilograms de molla, per cada vint-i-quatre hores, quedant, no obstant, subsistent l'autorització per a instal·lar molins de molitura inferior a l'esmentada capacitat amb concessió especial per a cada cas i amb destinació precisament al consum rural o al de pobles immediats i mancats de comunicació.

Aquestes fàbriques podran renovar llur maquinària però sense que aquesta renovació signifiqui augmentar llurs respectives capacitats molterals.

D.—El Govern podrà concedir compensacions a l'exportació de blat nacional amb el fi que associïn preus d'acceptació mundial justament a la qual els sots-productes constituint la importació temporal limitada i garantida de blat estranger que donin a les farines condicions d'exportació, cercant la fórmula per la qual els sots-productes de la part de blat estranger, precisos per a donar a les nostres farines condicions d'exportació no deprecien els genuïns procediments de la molitura dels blats nacionals.

E.—El Govern convocarà una conferència que estudiarà i proposarà quant correspongui al problema general de cereals lleguminosos i llurs productes derivats en relació amb els interessos agropecuaris i industrials.

Aquesta conferència serà organitzada i dirigida pel Consell de l'Economia Nacional amb la col·laboració i assessorament oficial del tècnic oportú, i hi concorreran tots els elements interessats per a exposar llurs necessitats i mitjans de remedi-les després de determinades amb exactitud les causes de la crisi.

Seràn objecte de l'esmentada conferència l'estudi de la producció arrossera nacional en bé de la higiene i de l'economia pàtria en el cultiu de zones pantanoses, i amb el fi d'establir l'oportuna legislació que impulsi el consum per la col·locació del producte en l'interior i l'augment de la seva sortida a l'estranger.

F.—Els drets aranzelaris d'importació dels productes agrícoles que a continuació s'expressen, seran els següents, en pesetes or:

Partida 1338.—Segol, pes net 100 quilos. Primera tarifa, 48 pesetes; segona tarifa, 12 pesetes.

Partida 1339.—Ordi, pes net 100 quilos. Primera tarifa, 48 pesetes; segona tarifa, 12 pesetes.

Partida 1340.—Morenc, pes net 100 quilos. Primera tarifa, 40 pesetes; segona tarifa, 10 pesetes.

Se suprimeixen els apartats A i B de l'anterior partida 1340.

La nota 84 bis, afecta a la mateixa, quedará redactada en la següent forma:

84 bis.—Quan per notòria insuficiència en la producció nacional de morenc, grans, llavors o llurs productes, destinats a l'alimentació del bestiar, en apropiada compensació d'uns amb altres sigui convenient la importació de morenc estranger, en drets més reduïts de l'assenyalat generalment, en la partida 1340 a favor de la ramaderia, i sense perjudici de l'agricultura, el Govern establirà els cupus d'importació necessaris i llurs drets amb indicació dels països d'origen, essentant prèviament l'opinió dels elements productors interessats, com el de la ramaderia i el de la indústria.

Partida 1341.—Escaliva, pes net 100 quilos. Primera tarifa, 64 pesetes; segona tarifa, 16 pesetes.

Partida 1342.—Els altres cereals. Pes net 100 quilos. Primera tarifa 32 pesetes; segona tarifa 8 pesetes.

Partida 1343.—Cigrans. Pes net 100 quilos. Primera tarifa 48 pesetes; segona tarifa 12 pesetes.

Partida 1344.—Mongetes.

Article segon. — Es concedeix a la indústria tèxtil cotonera nacional una compensació a favor dels productes elaborats d'exportació segons les següents bases:

SOCIETAT "FRANCISCA" CONSTITUCIÓ DE LA SOCIETAT "FRANCISCO DE VITORIA"

Al Ministeri d'Estat i stoia la presidència del senyor Yanguas, ha quedat constituïda aquesta tarda la Societat anomenada "Francisco de Vitoria", la qual tracta d'afirmar l'existència d'una escola jurídica espanyola de dret internacional, en la qual col·laboraran juristes espanyols, portuguesos i americans.

Els iniciadors de la societat són els ministres d'Estat i Instrucció pública, el ministre de l'Uruguai senyor Fernández i Medina; el marqués d'Olivar; En Rafael Altamira; En Camil Barcia; pare Lluís G. Alonso Jettini; En Laureà Diaz Canseco; i el senyor Fernández Prada.

El programa de treballs de la Societat és concebut pels iniciadors així:

Constituïda la Societat i reconeguda pel Govern espanyol amb el caràcter que es digni acordar-li, començarà per instal·lar-se, dictar el seu reglament i nomenar o acceptar els membres titulars i associats que consideri millors per al desenvolupament de la seva obra.

Quant als membres honoraris, es procedirà segons les circumstàncies. S'estimularà immediatament la formació de seccions a Portugal i als països d'Amèrica.

Establirà a Salamanca una càtedra de dret internacional amb l'ajut del Govern espanyol i concessió de beques.

De la riquesa d'antecedents amb què compta la Societat, pot formar-se una idea amb sols pensar que Croció cità prop de 30 autors espanyols, vedegs i juristes, historiadors, etc. en la seva obra immortel "De Iure belli hac pacis" escrita abans i 1625; que s'ha d'incorporar a la seva obra, tractats que Croció no esmenta, com els de Palacios Rubio, Las Casas, etc.; cossos de llei com "Els Usatges", on figuren prescripcions dignes de confèixer sobre a treba i la pau, que passaren a les famoses "Constitucions de Catalunya"; els no menys famosos llibres del "Consulat de Mar" i "La Cúria Filipina", que tant han influït en diferents aspectes del Dret internacional i que hem de seguir fins als nostres dies, cercant i donant a lum obres d'autors espanyols, portuguesos i americans; que als grans úmbs tractats pels mestres del passat foren fidels a les seves inspiracions i al caràcter de la raça, que han contribuït i contribuïren als mateixos fins perquè es fonda la Societat "Francisco de Vitoria".

La Societat imprimirà les obres de Francesc de Vitoria.

DETENCIÓ DE L'AUTOR DEL ROBATORI DE L'HOTEL NACIONAL DE MADRID

L'autor del robatori a l'hotel Nacional, de Madrid, que donà tant que parlar, ha estat detingut a Berlín. Es polac de naixement i s'anomena Charles Sprague.

El viatge del cap del Govern a París

(Continuació de la primera pàgina)

Les dificultats actuals provenen únicament de la inestabilitat del ranc.

Quan aquest sigui estabilitzat el tractat de Comerç franco-espanyol no serà sinó qüestió d'hores.

París després del Tractat del Marroc i afirmà que l'acord realitzat és una obra important i assegura la pacífica ràpida i total del Marroc.

En el que es refereix a la zona de Tànger, enumera les reivindicacions d'Espanya relatives a aquesta qüestió, i afegí que l'objecte del seu viatge no és el de lamentar aquesta delicada qüestió, ans bé exposar el seu desig que sigui pròximament esaduada i, com no ho dubta, resolta, faves.

AL CASTELL DE CHANTILLY

París, 14.—El general Primo de Rivera i el mariscal Pétain aquesta tarda han visitat el castell de Chantilly, antiga propietat del duc d'Aumale, el qual la llegia a l'Institut de França.

El general Primo de Rivera duia un vestit marró, amb la roseta d'oficial de la Legió d'Honor al trau, i portava barret de palla.

Han vet el viatge en un automòbil destapat.

El marqués d'Estella, en arribar al castell, ha estat rebut per M. Lemonier, conservador del castell i membre de l'Acadèmia de Belles Arts, i per M. Maquet, conservador adjunt.

Acompanyat del mariscal Pétain, que també és conservador del castell de Chantilly, el general Primo de Rivera ha visitat successivament la galeria de Cors, la gran galeria de pintures, on hi ha exposat, entre altres quadros, les Tres Gràcies, de Rafael.

En altres moments, parla "L'Eclair" del poema "Redempció", d'Agnes Armengol, del qual fa un llarg i xarrodor, elogi; de la "Fundació Bernat Metge", a la qual dedica una bona columna per a donar compte del darrer sopar que serví, com cada any, per a reunir els seus diverses membres i, presidits per la magna figura del seu mecenes En Francesc Cambó, prendre orientacions.

Els millors noms de la "Bernat Metge" hi són esmentats, junt amb els esforços recents per a estendre la seva activitat: la càtedra de grec a càrrec de Carles Riba, les de llatí confiades al doctor Balcells i a mossèn Lloranç Ribes; les activitats inegotables de l'Estelrich, la intervenció de Lluís Nicolau d'Oliver.

En el mateix "Eclair" veiem un ricle de Frederic Mistral, nebot del gran poeta de "Miricó", que

parla, en una llarga crònica sobre coses provençals i catalanes, de l'obra de l'Estelrich "Entre la vida i els llibres". L'Estelrich—diu—ha consagrat algunes pàgines a la Reiaixença meridional, a Mistral, a Carles Riba.

En altres moments, parla "L'Eclair" del poema "Redempció", d'Agnes Armengol, del qual fa un llarg i xarrodor, elogi; de la "Fundació Bernat Metge", a la qual dedica una bona columna per a donar compte del darrer sopar que serví, com cada any, per a reunir els seus diverses membres i, presidits per la magna figura del seu mecenes En Francesc Cambó, prendre orientacions.

Els millors noms de la "Bernat Metge" hi són esmentats, junt amb els esforços recents per a estendre la seva activitat: la càtedra de grec a càrrec de Carles Riba, les de llatí confiades al doctor Balcells i a mossèn Lloranç Ribes; les activitats inegotables de l'Estelrich, la intervenció de Lluís Nicolau d'Oliver.

EL CAP DEL GOVERN PARLA DE POLITICA INTERIOR

París, 14.—Parlant de la situació política a Espanya, el general Primo de Rivera ha fet als periodistes les següents declaracions:

Sens la retret d'haver suprimit i otegat la llibertat. Sens dubte, l'hem reduïda quelcom, però cal conèixer l'estat en què es trobava el meu país a 1923.

Espanya estava malalta, estava anémica, degut a un règim nefast, suportat durant masses anys.

No es pot deixar a un malalt que es passegi, mengi i begui a gust seu; això el portaria a sofrir mals incurables. Per a aconseguir el guariment cal que en mesos i de vegades anys no se'l deixi parlar massa per a evitar-li fatigues exagerades, racionant, prohibint-li aquesta o l'altra beguda; ésser, en una paraula, un mètge conscient.

Espanya és un malalt, i els meus col·laboradors i jo som els metges i curem d'aquest malalt fins al seu complet guariment.

Estem, per altra banda, animats en la nostra obra per la majoria del país, i si Espanya no estigués satisfeta dels nostres serveis, ens ho hauria ja fet saber, però no pel general Aguilera ni pels homes polítics de l'antic règim que figuren en la llista de l'última conspiració.—Radio.

A L'AMBAIXADA D'ESpanya BANQUET

París, 14.—A l'ambaixada d'Espanya s'ha celebrat un banquet a honor del general Primo de Rivera.

Entre altres comensals hi han assistit M. Briand i els ministres de Finances, Guerra i Marina, el mariscal Pétain i Cos diplomàtic.—Havas.

A LA TOMBA DEL SOLDAT DESCONEGUT

París, 14.—A la revista i desfilada de tropes que s'ha celebrat aquest matí davant la tomba del Soldat Desconegut i en els Camps Elisis hi han pres part destacaments de totes les armes i forces de l'exèrcit del Marroc.

També hi han pres part els soldats de la guàrdia negra del soldà. El públic, que era molt nombros, ha ovacionat amb entusiasme els soldats.

Tal com ja s'ha dit, el general Primo de Rivera ha presenciat l'acte des de la tribuna oficial, a la qual anà a peu, car havia deixat el cotxe prop de l'Arc de Triomf.

El marqués d'Estella ha estat complimentat, en arribar a la tribuna, pel president del Consell, M. Briand, i pels presidents del Senat i de la Cambra de Diputats, MM. De Selves i Herriot.

Ha estat conversant després amb el cap del Govern i amb M. De Selves fins que han arribat el president de la República i el soldà.

El públic, en entrar a la tribuna M. Doumergue i el soldà els ha aplaudit molt.

El general Primo de Rivera ha conversat amb Muley Jussef.

Reunides totes les personalitats que tenien entrada a la tribuna oficial, han anat a salutar la tomba del Soldat Desconegut; després han tornat a la tribuna i aleshores ha començat la desfilada de tropes, que ha resultat un espectacle grandios.—Havas.

VISITA

París, 14.—El general Primo de Rivera i el mariscal Pétain aquesta tarda han visitat el castell de Chantilly, antiga propietat del duc d'Aumale, el qual la llegia a l'Institut de França.

El general Primo de Rivera duia un vestit marró, amb la roseta d'oficial de la Legió d'Honor al trau, i portava barret de palla.

Han vet el viatge en un automòbil destapat.

El marqués d'Estella, en arribar al castell, ha estat rebut per M. Lemonier, conservador del castell i membre de l'Acadèmia de Belles Arts, i per M. Maquet, conservador adjunt.

Acompanyat del mariscal Pétain, que també és conservador del castell de Chantilly, el general Primo de Rivera ha visitat successivament la galeria de Cors, la gran galeria de pintures, on hi ha exposat, entre altres quadros, les Tres Gràcies, de Rafael.

En altres moments, parla "L'Eclair" del poema "Redempció", d'Agnes Armengol, del qual fa un llarg i xarrodor, elogi; de la "Fundació Bernat Metge", a la qual dedica una bona columna per a donar compte del darrer sopar que serví, com cada any, per a reunir els seus diverses membres i, presidits per la magna figura del seu mecenes En Francesc Cambó, prendre orientacions.

Els millors noms de la "Bernat Metge" hi són esmentats, junt amb els esforços recents per a estendre la seva activitat: la càtedra de grec a càrrec de Carles Riba, les de llatí confiades al doctor Balcells i a mossèn Lloranç Ribes; les activitats inegotables de l'Estelrich, la intervenció de Lluís Nicolau d'Oliver.

En el mateix "Eclair" veiem un ricle de Frederic Mistral, nebot del gran poeta de "Miricó", que

parla, en una llarga crònica sobre coses provençals i catalanes, de l'obra de l'Estelrich "Entre la vida i els llibres". L'Estelrich—diu—ha consagrat algunes pàgines a la Reiaixença meridional, a Mistral, a Carles Riba.

En altres moments, parla "L'Eclair" del poema "Redempció", d'Agnes Armengol, del qual fa un llarg i xarrodor, elogi; de la "Fundació Bernat Metge", a la qual dedica una bona columna per a donar compte del darrer sopar que serví, com cada any, per a reunir els seus diverses membres i, presidits per la magna figura del seu mecenes En Francesc Cambó, prendre orientacions.

Els millors noms de la "Bernat Metge" hi són esmentats, junt amb els esforços recents per a estendre la seva activitat: la càtedra de grec a càrrec de Carles Riba, les de llatí confiades al doctor Balcells i a mossèn Lloranç Ribes; les activitats inegotables de l'Estelrich, la intervenció de Lluís Nicolau d'Oliver.

En el mateix "Eclair" veiem un ricle de Frederic Mistral, nebot del gran poeta de "Miricó", que

parla, en una llarga crònica sobre coses provençals i catalanes, de l'obra de l'Estelrich "Entre la vida i els llibres". L'Estelrich—diu—ha consagrat algunes pàgines a la Reiaixença meridional, a Mistral, a Carles Riba.

En altres moments, parla "L'Eclair" del poema "Redempció", d'Agnes Armengol, del qual fa un llarg i xarrodor, elogi; de la "Fundació Bernat Metge", a la qual dedica una bona columna per a donar compte del darrer sopar que serví, com cada any, per a reunir els seus diverses membres i, presidits per la magna figura del seu mecenes En Francesc Cambó, prendre orientacions.

Els millors noms de la "Bernat Metge" hi són esmentats, junt amb els esforços recents per a estendre la seva activitat: la càtedra de grec a càrrec de Carles Riba, les de llatí confiades al doctor Balcells i a mossèn Lloranç Ribes; les activitats inegotables de l'Estelrich, la intervenció de Lluís Nicolau d'Oliver.

FRANÇA I ANGLATERRA

Declaracions de Mr. Churchill als Comuns sobre l'acord

Els lliuraments de França : La qüestió de la clàusula de salvaguarda : El criteri francès i el criteri anglès : L'opinió de la Premsa francesa

Londres, 14.—Mr. Churchill a la Cambra de Comuns ha anunciat l'arranjament complet, que ha estat signat per ell i Caillaux, sobre, no solament el deute de guerra francès, sinó també virtualment tots els comptes no regulats encara entre Anglaterra i França.

Els lliuraments de França seran successivament de quatre milions de lliures, després de sis milions, vuit milions, deu milions per anar fins a dotze milions 500 mil lliures anualment. Aquesta darrera xifra serà encausada en 1930. De 1930 a 1936 les anualitats seran de dotze milions 500 mil lliures i arribaran a 14 milions per als últims 31 anys.

En substància — ha continuat dient Mr. Churchill — l'acord signat està conforme amb l'acord parcial acabat l'agost passat amb M. Caillaux, és a dir, que tots els deutes de guerra de França per a Anglaterra hauran de quedar pagats en 62 anualitats de dotze milions i mig de lliures esterlines o el seu equivalent.

Alguns punts quedaven en suspens, diversos d'ells importants, i l'acord parcial havia depengut del reglament d'aquests punts.

El principal d'aquests punts era la clàusula de salvaguarda. Tots els governs francesos han cercat inserir en l'acord una clàusula que faria dependre les anualitats pagadores a Anglaterra de les reparacions obtingudes per França d'Alemanya, en virtut del pla Dawes.

El Govern britànic estima que les anualitats han d'ésser basades únicament en el crèdit de França.—Radio.

NOUS DETALLS SOBRE L'ACORD DE LONDRES

París, 14.—L'acord signat a Londres entre Caillaux i Chamberlain, constitueix la reglamentació completa del deute francès a la Gran Bretanya.

En virtut d'aquest acord la Gran Bretanya obté 633.127.900 lliures esterlines en béns emesos pel Govern francès, i els interessos seran pagats en 62 anualitats.

En 1926-27 es pagaran quatre milions de lliures. En 1928, l'import serà de sis milions. En 1929-30, serà de vuit milions.

Com a contra partida les darreres anualitats a començar des de 1937, els desemborsaments seran augmentats d'un milió i mig de lliures esterlines. Tot això en força que en 1938 no quedarà més que un deute de 535.000 lliures esterlines, que no deventarà interès.

Els 77 milions de lliures esterlines en or que guarda el Banc d'Anglaterra en garantia als diferents préstecs que li foren consentits durant la guerra, s'ha arribat a un acord pel qual 24 milions de lliures esterlines seran repatriades a França abans de 1930, a mesura que els reemborsaments siguin fets.—Havas.

EL QUE DIU LA PREMSA FRANCESA

París, 14.—La premsa comenta l'acord franco-anglès sobre el deute.

També ha admirat una cèlebre estatua de Molier, obra de Mignard, i un llenç que representa els caps marroquins conferenciant amb els parlamentaris francesos.

El general Primo de Rivera també s'ha deturat davant el trofeu que portà d'Alger el duc d'Aumale amb ocasió de la seva victoriosa campanya.

En un altre número, "L'Eclair" dedica una nota a la personalitat del doctor Balcells amb motiu de la publicació, dintre "La Paraula Cristiana", d'un estament sobre l'alegia llatina. El comentarista lloa els seus treballs com a traductor de Lucreci, i la seva influència com a professor de llatí. Darrera d'ell—diu—s'aixeca una nova generació brillant. I esmenta, com exemple, Marçal Oliver i Marian Bassols, deixebles del doctor Balcells.

"Comœdia" fa una referència a un article d'Adrià Gual inserit a la pàgina teatral de "La Veu de Catalunya".

El mateix diari parisenc, en una nota bibliogràfica titulada "Montmartre vist per un català", parla de "La Fira de Montmartre", d'Alfons Maseras, de recent aparició. La fira de la "Butte"—diu "Comœdia"—serveix de pretext i de marc a Alfons Maseras per a un relat fantàstic i simbòlic. No és una novel·la de costums parisiens, com hom podria creure. L'autor aprofita el marc pintoresc de la fira de Montmartre per a contar-nos una història rara i tràgica, on uns éssers més aviat simbòlics que reals encarnen la vi-

da i les idees dels nostres temps. I si de vegades és un llibre que ens deixa decebut, és també, i sovint, una obra divertida a la qual el públic català fa, a hores d'ara, un xarrodor acolliment.

Acompanya aquesta nota un fragment del preàmbul que Albert Schweitzer, l'autor benemèrit de les anologies franceses de poemes i prosistes catalans, ha posat al llibre d'Alfons Maseras. Segons Schweitzer, Alfons Maseras és un dels escriptors més fecunds, més vius, de la Catalunya actual. Diu que aquest autor ha volgut veure-ho i comprendre-ho tot.

La revista italiana "Il Convegno", dedica sovint cròniques senceres a les lletres catalanes. El número que tenim a la nostra taula parla de Josep Maria López Picó. Fa goig—diu l'articulista Giacomo Prampolini—de reprendre en mà, acabada la lectura, un llibre de poesia que porta al frontispici op. XVIII—això és el divuitè volum de versos—i constatar que el respectable nombre no ha perjudicat la qualitat, sinó que més aviat l'ha elevat com una coeficient progressiu.

Fa goig—diu en recordar les il·lustracions del text—reconèixer que entre aquestes i aquell no existeix disparitat, com s'esdevé sovint, sinó que tant el poeta com el pintor han fet, en recíproca harmonia, coses belles.

Finalment, és agradable de pensar que el nom del poeta és ja conegut dels lectors, ço que permet d'expressar-nos amb més seguretat familiaritat.

Aquest triple gaudi m'ha donat—diu Prampolini—el volum "Invocació secular", de Josep Maria López Picó, ornat de boixos de Josep Obiols, mestre de la pintura catalana contemporània.

Després d'aquesta, diguem-ne introducció cordial, Prampolini passa a l'estudi de l'obra. La coincidència dels adjectius el fa pensar amb el "Carmen secular" d'Horaci, per a sentir tot seguit les diferències d'inspiració d'ambdues obres. Allà, l'himne de triomf pagà, el vot d'un imperialisme als deus protectors; ací, el cant de l'home cristià, l'efusió individual de l'home—poeta modern, en un estat de meravella reverent, en nom de tota la humanitat.

Segueix l'estudi de l'obra. L'estrofa inicial—diu el crític—entona la

l'expressa generalment l'opinió que el dit acord no dóna completa satisfacció a cap dels dos països, reconeix, no obstant, que no es poden fer més per a contentar cada una de les dues parts.

Sabratlla especialment que el punt capital de l'acord és l'establiment d'una relació entre els pagaments d'Alcmanya i els pagaments que ha de fer França.

Així posa, en front dels Estats Units el mateix problema.

El "Journal" creu saber, que les negociacions entre l'ambaixador francès a Nord-Amèrica, senyor Berenguer, i el senyor Mellon, es troben en bon camí. Es creu que s'aconseguirà, com amb Anglaterra, la unió d'unes cartes a l'acord en forma d'annexos, contenint la prometença dels Estats Units de subordinar pagaments a França el que faci Alcmanya a aquestes nacions.—Havas.

UNA REUNIO FINANCIERA

París, 14.—El ministre de Finances, senyor Caillaux, reuní ahir el governador del Banc de França i els representants dels principals establiments de crèdit, els quals expressaren al ministre la seva voluntat de cooperar a totes les mesures que es consideren útils per a la reconstitució general del país.—Havas.

LA VOLTA A FRANÇA XIV ETAPA

París, 14.—La classificació general, després de la XIV etapa de la Volta a França ciclista, és la següent:

Primer: Lucien Buysse; segon: Frantz; tercer: Aymo; quart: Beckman; cinquè: Sellier; sisè: Dejonghe; setè: Parmentier; vuitè: Cuvelier; novè: Juli Buysse, i desè: Bidot.—Havas.

LA VAGA MINERA A ANGLATERRA

EL C. GENERAL DE LES TRADE-UNIONS CRIDA ELS MINISTRES A CONFERENCIAR

Londres, 14.—El nombre dels que no tenen feina, el dia 8 del que som, arribava a 1.645.100; ara són 3.224 més que la setmana passada, i 844.750 més que en la mateixa data de l'any passat.

El fet més important que pot assenyalar-se referent al conflicte de les mines de carbó ve marcat per la decisió del Consell general del Congrés de les Trade-Unions, d'invitar el Comitè executiu dels minaires a conferenciar demà al matí.

La importància d'aquest fet rau en la circumstància que si aquesta invitació és acceptada serà la primera conferència que se celebrarà entre els minaires i el Consell general, d'encà del final de la vaga general.—Havas.

LA RADIO A ANGLATERRA

Londres, 14.—A la Cambra dels Comuns el ministre de Comunicacions ha anunciat que en acabar l'any, quan la Companyia Britànica de Radiofonia acabi el contracte, serà substituïda per una altra entitat que s'anomenarà Corporació Britànica de Radiofonia i serà establerta per Reial decret i funcionarà sota el control del Govern.

El ministre ha anunciat que actualment existeixen 2.076.000 permisos per a la recepció de ràdiotelefonía.—Havas.

DE TURQUIA

EL COMLOT CONTRA KEMAL PAIXA : QUINZE CONDEMNATS A MORT

Angora, 14.—El Tribunal de la Independència ha condemnat a mort quinze conjurats anti-

kemalistes, entre els quals es troben sis diputats.

Els altres encurtats han estat absolts.—Havas.

ELS CONDEMNATS HAN ESTAT JA EXECUTATS

París, 14.—Comuniquen de Smirna que els quinze acusats de complicació en el complot contra Kemal Paixa, que havien estat condemnats a mort, han estat executats aquest matí.—Havas.

DE BELGICA

PLENS PODERS AL REI PER A LES QUESTIONS FINANCIERES.

Brusselles, 14.—La Cambra ha aprovat en primera lectura un projecte concedint al rei, pel període de sis mesos, plens poders pel que es refereix a les qüestions financeres.—Havas.

UN REQUERIMENT DEL MINISTRE DE FINANCES A LA BORSA DE BRUSSELLES.

Brusselles, 14.—El ministre de Finances ha requerit dels agents àrbitres de la Borsa, perquè li remetin un estat de l'otes les operacions de canvi que han estat tractades aquests últims dies. Segons "L'Étoile Belge", les mesures radicals que seran preses pel Govern obeeixen al desig d'evitar les operacions injustificades en divises.—Havas.

DELS EE. UU.

LA VAGA ALS METROPOLITANS DE NOVA YORK

Nova York, 14.—Ahir va expirar el termini concedit per les Companyies de ferrocarrils subterranis al personal en vaga per a reprendre el treball sense perdre els drets d'antiguitat. 688 homes no han acceptat l'oferta de la Companyia i han estat, en conseqüència, acomiadats. S'estima que la vaga ha causat fins ara una disminució en els ingressos de les Companyies de 240.000 dòlars.—Havas.

AGRESSIONS CONTRA ELS ESQUIROLS

Nova York, 14.—Els disparats fets contra els mecànics voluntaris que d'enyà de la vaga asseguren la conducció dels trens del Metropolità, han provocat una gran excitació.

Tots els conductors atacats han resultat miraculosament il·lesos.

El servei és quasi normal, malgrat d'haver-se declarat en vaga la majoria dels obrers.—Radio.

LA COMPANYIA ENTAULA UN PROCES CONTRA ELS VAGUISTES.

Nova York, 14.—La Companyia de ferrocarrils subterranis d'aquesta ciutat ha entaulat un procés contra el personal a les seves ordres, al·legant que amb motiu de la vaga ha deixat de guanyar 229.000 dòlars.

La Companyia demana igualment que el Tribunal ordeni als obrers la tornada al treball.

El Tribunal ha citat seixanta dues persones, entre elles el president del Comitè vaguista.—Havas.

EL PROGRAMA TECNIC PER A LA DEFENSA DE LA LIRA

Roma, 14.—Una nota oficial resumeix els programes tècnics posats en pràctica per a la defensa de la lira.

Augment dels impostos existents, especialment l'impost sobre la renda. Creació d'impostos nous directes i indirectes. Assegurar més estriolament el

pagament dels impostos existents. Cedir certs monopolis de l'Estat, especialment els telèfons. Fer cobrir certs crèdits especialment als Estats Units. Controlar estretament els canvis limitant les operacions a certs bancs. Fer estafanya la lira en els mercats estrangers. Posar un fre a les importacions per una sèrie de mesures apropiades. Obligar tots els establiments de crèdit a associar-se estretament per a la defensa de la lira.—Radio.

La plana dels dijous

CONSELLS DE LA DOCTORA

Les metzines dolces

Som a l'estiu. No cal mirar el calendari, ni el termòmetre, ni la inclinació del sol perquè ens n'adonem. La calor regna. En els diaris, de tant en tant, trobareu la nova d'una família emmetzinada per haver menjat crema o pastissos. No cregueu que es tracta d'una d'aquelles històries que inventen els diaris a l'estiu, quan la crisi d'origenals arriba al summum. No. La nova és certa; més aviat podeu suposar que és un cas entre mil que no surten en la premsa, que no una boba de redacció.

També passa sovint que, després d'un incident d'aquesta mena, el diari publica un interviu amb un savi, el qual declara que en un simple palmer, o en un pobre "biscuit borrasco", s'amaguen milions de microbis ofensius dels quals pot esdevenir mortal. I, escoltant aquest honorable dictamen, nombre de persones gurmades, com jo mateixa, es privaran de llur llaminadura favorita.

Anem a pams, senyors savis. No exagerem! Feu-me el favor de comparar el nombre de consumidors de pastissos i el nombre de víctimes, i amb aquest esperit de deducció que us caracteritza, què és menys perillós: de menjar un "braç de gitano" que no de travessar diagonalment la plaça de Catalunya quan el termòmetre marca 25 graus a l'ombra?

Restablert així l'equilibri del nostre judici, convé dir que el perill existeix. L'associació de la llei i els seus batuts, i del sucre, constitueix un mitjà de cultura especialment bo per al descabellament dels germans. Dotze hores després de la confecció d'una crema, si l'anàlitzeu, la trobeu atapaïda de microbis, i com més vella és la crema, més temps és exposada a la calor, més tòxica es torna. S'infecta com una plaga, puix que, ja ho sabem, la germinació espontània no existeix. Els germans hi són dats pels instruments, els recipients, les mans del pastisser. Així podem arribar a una conclusió: la toxicitat de les cremes depèn, en bona part, de la netedat del qui les fa.

Els accidents mortals són rars; en canvi, la indisposició és freqüent. Els organismes forts i sans en surten amb un petit malestar; però en aquells que tenen els ronyons o el fetge delicat, el conflicte és més greu. Un dolc avariats pot provocar una petita uròmia i, en tot cas, els òrgans eliminadors no donen el rendiment que cal, una indisposició cançonera.

I després, àdhuc per a les persones robustes, no hi ha cap necessitat de sotmetre l'organisme als riscs d'un emmetzinament evitable. Cal pensar que tota intoxicació deixa rastre. És un pas cap a la vellesa. Quin remei, un cop fet el mal? molt senzill si es tracta d'una indisposició lleugera: una bona purga i llestos. Però quan la cosa agafa el caràcter dramàtic, aleshores cal acudir als tractaments contra el verí: vomitius, llei, cafeïna, friccions, calor, etc.

Una característica d'aquestes perturbacions produïdes per dolços avariats, és l'aparició tardana dels símptomes. No és sinó després d'algunes hores que es veuen aparèixer les primeres manifestacions. Us diré tot que com més allunyats són els senyals de la ingestió del tòxic, més seriós és el pronòstic. Aquesta separació, entre causa i efecte, es troba també en el cas dels bolets mortífers, l'efecte dels quals no es palesa sinó 18 hores després d'haver-los menjat. Els dolços i pastissos, senyors de menys importància en el reialme de les metzines, no estan sinó 12 hores a fer llur traïdoria. Les cremes esperen tot un dia a venjar-se d'haver estat batudes.

Doctora Claudina

SEGURA

37, Passeig de Gràcia, 37

Del 5 al 31 de juliol

Rebaixos generals de preus per fi de temporada

Descomptes en tots els articles

Pròximament, setmana especial de mitges a preus únics a Barcelona

Vestits de bany i de platja

La mar no està per romansos

Models simples -- Pocs brodats

Gorres d'aviació

Tornem-hi. Fet i fet, és el vestit més escaient per a aquesta època i en les nostres latituds.

No tots els vestits són bons per a seure o passejar per una platja, més aviat hauríem de dir que la mar té, en aquest punt, exigències ben especials. I no totes desordenades. En primer lloc, la mar detesta el luxe. No tolera que les senyores—ni llurs marits—s'atruïnin en invencions ridícules, en excentricitats costoses, i riu, tot desient-se contra les roques, dels maillots de bany de vellut, dels collars de perles de goma, i de tot el reguitzell de vestits d'òpereta (cint-

tes, tafetà, astragal) que de vegades es posen, per a mirar-lo de lluny, les dones que tenen tanta por de l'aigua com del foc.

Cal presentar-se simplement davant la mar. Cal ésser prudent i pràctica. Les nostres latituds, la nostra bona Mediterrània, inundada de sol, permet un cert descuit; però cap al Nord el veïnatge de la mar imposa precaucions nombroses. La llana ha de formar la base d'un trousseau intel·ligent, amb vietes a Deauville o Ostende. En principi, la dona que s'endugui dues faldilles plis-

tra de crepella blau marí, i pot revestir aquestes faldilles un lot de jumeips de puñovers de llana, demostrant tenir més seny del que la saviesa popular sol atorgar al sexe feble.

Tricot verd sobre faldilla blanca (o bé conjunt tot blanc). Junyer llimona sobre faldilla blava, quan el temps és ombrívol, i a més: mesclades de blanc ratllat de blau sobre faldilla blau marí, blanc ratllat de vermell sobre faldilla blanca amb, tinguen-ho present, les ratlles disposades horitzontalment... Tot això escau.

Per a les platges càlides—i totes les de Catalunya entren dins aquesta categoria—caldrà afegir vestits de muselina estampada (no cares, puix que el sol fa via a menjar-se les), les bruses de cretona amb flors o

amb carrats; els conjunts de shantung, iussor, etc. Adhuc a ple sol, notem-ho, no hi ha res tan escaient com els kasha, la crepella i el kasha-tail.

Passem ara de la platja cixuta a la platja molla i fins mar endins. Parlem dels vestits de bany. Tipus ideal, des del punt de vista de la higiene i de l'elegància? No en dubtem: per a la bona nedadora res tan oportú com el maillot, net, sobri, sense altre guarniment que la insignia del Club. Enrera els brodats on apareix un gosset, o un gat (als gats, d'altra banda, mai no els ha fet goig l'aigua), japoneses, para-sols o pierrots. Tots aquests romansos són d'un gust pueril i desastrosos.

Ara bé: el maillot, justificat sobre el cos, esportiu d'una nedadora, no té cap justificació sobre el cos

de la dama que seua a la platja i es deixa esquitxar per les onades. Aquesta dama, valdrà més que sobre el maillot imprescindible es posi una brusetta marinera, negra o roja, una túnica curta que pot ésser un xic guarnida, però lleugerament, sense deixar-s'hi anar.

El bany de bany, que ha passat per un període de fantasia esbojarrada, sembla reaccionar vers el seny. Ja no és moda de portar una sanfaina de colors frenètiques. Avui, les dones "chic", el duen d'un sol to o de dos tons del mateix color, en relleu. També la gorra de bany, adés excèntrica, adopta formes simples. Les fervents de la natació usen generalment el cruel però còmod cestrenye-caps de goma, semblant a la gorra dels aviadors. Les coquetes l'exhibeixen lligant-li per sobre un lloc de foulard estampat; res més.

Fet i fet, la mar no sempre es mostra respectuosa amb les cofadures complicades. Adhuc la coquete-ria hi guanya en presentar-se amb abillaments si la no la inalterables. El que diem per als cestrenye-caps, pot aplicar-se a totes les altres formes de capell per a dames que seuen a la platja i que no es banyen. Res de complicacions. Formes petites, boines o "cloches"; ni flors, ni corones; sol una cinta a l'entorn o una escarapella.

DE LA CUINA A LA TAULA

MENU PER AL MIGDIA

Canapes d'anxoves (entreteniments)
Croquetes de bacallà amb sorpresa
Curadella d'anyell a la bretona

GELAT

ESCUMA DE MANDARINES
MAGDALENES (Pastes)

EXPLICACIÓ DE LES DUES MILLORS RECEPES

CURADELLA D'ANYELL A LA BRETONA. — S'apomena curadella al conjunt que formen el fetge, cor i pulmons.

Talleu a trossets i poseu-ho en una cassola amb llard els pulmons i el cor amb dues cebes ben trinxades. Quan tot sigui ben ros s'hi tira una cullerada de farina, sal i una julia de flor. Tireu-hi aigua fins que tot quedi ben cobert, afegint-hi pebre i dues cullerades de pasta de tomàquet.

Al cap d'una hora de coure, sofregiu el fetge en una paella amb foc viu, poseu-hi una mica de llard i quan sigui ben ros afegiu-hi un bon grapat de mongetes blanques, bullides separatament. Deixeu-ho coure deu minuts més, poseu-ho bé de sal i ja està llest el plat.

MAGDALENES (Pastes)

Quantitats i proporcions. — 250 grams de sucre, 250 grams de farina passada pel sedàs, 250 grams de mantega de vaca fina, 6 ous, essència de vainilla, llimona o taronja ratllada o unes gotes, molt poques d'essència de llimona, etc.

Confecció. — El sucre es treballa amb rovell d'ou i l'essència o aroma fins que es prengui ben bé. Aleshores

LA NOSTRA EKUESTRA

Com hi respon

Víctor Català

La il·lustre autora de "Solitud" c'ha tornat el nostre qüestionari contestat en la forma següent:

Principal tret del meu caràcter: *El descontent de mi mateix.*

La meua qualitat favorita: *L'amor a la dignitat.*

El meu principal defecte: *No el sé perquè cap amic m'ho ha estat prou per dir-me'l a la cara.*

La meua ocupació preferida: *Donar corda als que estimo perquè vagin a l'hora.*

La flor que prefereixo: *La damel·ler, per la seva bellesa càndida i la seva humil coratjada... seguida de bé fruit.*

El meu autor preferit en prosa: *En aquest capítol sóc d'una sensibilitat desenfrenada; no diré pas que me gusten todos precisament, però sí que tinc, quan menys, un preferit per cada gènere.*

El meu poeta favorit: *El Poble.*

El meu pintor favorit: *La il·lusió, que tot ho pinta amb bells colors.*

El meu compositor favorit: *El Poble, encara.*

El meu heroi favorit en la vida real: *L'home que millor sapiga agermanar el desig amb el deure, l'acció amb l'ideal; és a dir, el que pugui passar la seva vida íntima al bal del sol sense que s'hi vegin taques.*

La meua heroïna en la vida real: *La meua àvia.*

Beguda preferida: *L'aigua fresca i regalada.*

Noms que prefereixo: *De dona, Maria Dolores; d'home, Reyner.*

Cosa que més detesto: *La hipocrisia, la ingratitude.*

Caràcter històric que menysprecio més: *Furien corruu... i això que no sé d'història.*

El do de la natura que voldria tenir: *Mèixer l'apreci de les persones honrades.*

Com voldria morir: *El mateix que viure: en pau amb la meua consciència.*

Estat present del meu esperit: *Un galan estat; sense pena ni glòria, com el dels benaventurats.*

Faltes que m'inspiren més indulgència: *Diria les d'ortografia—que són les més liberals, o de sufragi universals—sinó que en títularien de plagiar a Mestre Rusiñol. Posem-hi, doncs, les inconscients.*

La meua divisa: *El cor net i el cap dret.*

res s'hi barreja la farina, després les clares batudes a punt de merenga i finalment, la mantega de vaca, fosa. Aquesta barreja ha de fer-se suau-ment i sense copejar amb el batedor o l'espatula.

S'emplen les motlles de magdalenes, fins a la meitat, untats i enfariats i es couen al forn amb foc molt regular.

Ignasi Domènech

(Receptes escrites expressament per a LA PUBLICITAT. Prohibida en absolut la reproducció.)

MADAME X
FABRICACIÓ PATENTADA
NOM COMERCIAL REGISTRAT
FAIXES caudat per a apriar, des de 35 ptes.
COTILLES per a vestir el cos.
SOSTENIDORS per a retenir la línia.
PRETINES per a reduir la pressió de l'estómac.
MITGES per a enmullar les cames.
BENES per a formar el braç.
APARELLS D'EMBELELLIMENT
TOT DE CAUTXU PUR
Passeig de Gràcia, 127

JEAN PATOU

(Abaix a l'esquerra) Vestit de marroquí guarnit amb ples sobre el flanc. Barnús en teixit esponja roig i blanc. (Al mig) Maillot de marroquí; calça blava; brusa de crepella blanca. Barnús ratllat. (A la dreta) Barnús de tafetà jaco folrat de teixit esponja. Vestit de jurec jaco.

— Escolteu, senyor guàrdia: On puc comprar, bons i barato, els vestits de llana, seda i cotó que m'aprimin i em facin ésser elegant?

— Senyora, això ho trobareu a la Casa Baltà, única de Barcelona que, en bons preus i qualitats, cap més la iguala. No ho oblideu, eh?

LA CASA BALTA

BANYS NOUS, 11

CECS BOQUERIA, 8

NOWITZKY

Combinació de dos jerséis de llana, l'un a ratlles blanques i l'altre blau.

WORTH

Barnús de shantung blau marí, paramuntat i revestit de les buques en faldar blau i blanc.

WORTH

Per damunt del maillot blau, una mena de levita en faldar blau marí; això és el barnús.

FABRICACIO PROPIA - PREU FIX - A L'ENGROS I AL DETALL.

GRANS REBAIXES EN ARTICLES PROPIS PER A CAMP I PLATJA

1 Llençol "camera", classe forta, a ptes.	4'35	1 Tovallola classe forta, 45x90, a ptes.	1'15	1 Vànova "camera", superior, a ptes.	7'—	1 Pantalón, angelina superior, a ptes.	3'50
1 Id. id., cotó cru, a	6'25	1 Dotzena draps de cuina, esponja, a	5'—	1 Vànova matrimoni, seda, a	23'75	1 Camisa de dormir, angelina superior, a	7'—
1 Id. matrimoni, cotó cru, a	9'65	1 Joe de taula amb sis tovallons, a	5'95	1 Voile estampat, colors sòlids, el metre, a	1'—	1 Combinació, opalina, a	6'75
1 Coixinera ruau, superior, a	1'05	1 Joc de taula, sarja, gran, a	4'—	1 Joc camisa i pantalón, opalina, a	9'75	1 Camisa percales, per a senyor, a	7'50
1 Tovallola ruau, "jareton", 50x110, a	2'10	6 Tovallons id. id., a	3'95	1 Camisa, angelina superior, a	3'50	1 Parell de mitjons, dibuixos novetat, a	1'50
						1 Parell de mitges de fil, de senyora, a	2'75

ESTIUJANTS! VISITEU AQUESTA CASA I COMPAREU PREUS — PREU FIX

CATALUNYA

SABADELL

Exposició : La festa major.
Sardanes a Can Feu : L'Apisonadora

L'Acadèmia de Belles Arts prepara una Exposició col·lectiva d'artistes sabadellenos per als propers dies de la festa major, en la qual sembla que prendrà una gran importància la producció que hi aportarà Marian Burgués, el popular ceramista, que aquesta vegada en lloc de ceràmica exhibirà vidres esmalats.

Encara no s'han posat d'acord la Comissió de festes i l'Ajuntament per a resoldre si han de fer festa major o festa d'estar per casa, amb motiu de la festivitat de Sant Feliu, Patró de la ciutat.

Sembla que tothom fa el sonso, i que ningú té ganes d'afuixar, per dir-ho d'una manera clara, i que si algú vol fer festes se les haurà de fer.

De totes maneres estem segurs que no mancaran algunes coses, per exemple: l'exhibició de gegants i caps grossos, la funció de gala amb l'assistència dels senyors regidors i la cursa de sacs a la Creu Alta a tot el llarg de l'avinguda de l'Onze de Novembre.

En canvi, hi ha una gran animació per acudir diumenge vinent al bosc de Can Feu, amb motiu de la festa de germanor que els sardanistes de Barcelona i de Terrassa i de Sabadell organitzen.

S'han repartit uns programes molt escassos, i s'ha fet allò que se'n diu un bon ambient, i, sobretot, sembla que hi hagi ganas de demostrar que encara la sardana mobilitza multituds.

Ha causat viva impressió la notícia, que s'ha escampat ràpidament, que l'Apisonadora s'ha ferit del llavi.

VICH

La Sala Bagues

L'obertura d'aquesta Sala bé mereix més que una petita nota, puix que marca un moment important dels amadors de les belles arts i dels bels oficis.

Fins ara no teníem a Vich un lloc especial on els artistes poguessin exposar llurs obres, i també hi mancava un establiment on es trobessin objectes d'art tan idonis per fer-ne ofrena en diades assenyalades.

D'ara endavant no podem dir-ho. El conegut fuster i ebenista Josep Bignes, ben secundat pels seus fills Josep i Pau, a la casa del carrer de Sant Sadurní ha decorat dues peces, que malgrat llurs petites dimensions, de moment serveixen ja pel seu objecte.

La decoració total produeix molt bon efecte, i dona la sensació d'una cosa estudiada fins a l'últim detall.

Les estances són plenes d'objectes d'ebenisteria antiga i moderna, d'obres d'artífexs notables en escultura i pintura, de treballs remarcables en ferro, i metalls preciosos; en fi, hi ha una representació de totes les formes amables de la matèria.

Les primeres exposicions han estat, no cal dir-ho, nodrisses, i hi ha hagut interès en què tots els artistes vigatans hi figures-sin.

Hi veíem treballs dels pintors Puig Genís, Serra, Valle, Maria Estabanell, Oms, Vilaplana; aiguaforts de Gudiol i dibuixos de Punif. Notarem també uns dibuixos de Lluís Costa i mostres murals del mateix artista.

L'arquitecte Pericas, en col·laboració amb el company Masó hi exposava un projecte d'hospital.

L'argenter Serra, en col·laboració amb en Costa hi tenia uns anells i penjolls, molt encertats.

L'escultor Punif va portar-hi un Sant Antoni i una Verge.

Dels artistes en ferro, hi havia en Fàbregues, amb un treball retrat de ferro repujat i un ram molt reixit. En Collat un canelobre i un bonic picaportes.

En escultura encara hi veíem treballs de Brunet i Fàbregues.

D'En Bagues hi notarem un nit, unes arques i un formós bosc amb rajoles de combinació.

ció molt encertada. Segurament ens deixem encara alguns noms, perquè és un xic difícil anotar exactament el bell conjunt de coses i artistes expositors.

L'esforç notable que representa la instauració d'aquesta Sala mereix un càlid elogi, i no sols això, sinó un estimul continuat de part de tots els vigatans.

Criem que així com no ha mancat el primer, tampoc fallarà el segon.

Durant els dies de la Festa Major, nous treballs han estat exposats, i tenim entès que han estat molt de grat de les moltes famílies forasteres que els han pogut veure.

Ara que tenim a Vich un establiment que fa honor a la ciutat, cal que creixi al seu voltant un estol de bons amics que la facin conèixer de tothom en tota la seva valua.

Habi el bon amic que ha portat a feig terme una tant bona idea la més cordial enhorabona.

TARRAGONA

Milliores a la Casa de Beneficència : Clausura de l'Exposició de Belles Arts : Repartiment de premis : Obituari. Homenatge als futbolistes del Club Gimnástico : Noes

El dia 19 de l'actual, diada de Sant Vicenç de Paül, seran inaugurats a la Casa de Beneficència dos menjadors per adults i un ascensor elèctric.

Diumenge passat quedà clausurada l'Exposició de Belles Arts, que ha estat oberta al Foment d'Estudis, i a la qual han concorregut bon nombre d'artistes tarragonins.

En aquest acte s'ou ofert als expositors un vi d'honor per l'Associació de la Premsa, obsequi que oferi el president d'aquesta institució i estimat company senyor Meléndres, i que agrairien, en nom dels artistes, els senyors Mallafré i Castellarnau.

Parlaren després en termes d'elogi, pels artistes, i fent vots perquè manifestacions artístiques com la que s'anava a clausurar es repelissin en la vida local. El senyor Izart, de la Junta del Foment d'Estudis, i el senyor Lloré.

El senyor Meléndres va demanar als reunits que, com a record d'aquesta Exposició, s'empenygués en portar a la realitat el bell projecte de l'arquitecte senyor Puig i de l'escultor senyor Marloré, d'embelliment i conservació de l'amfiteatre romà.

Diumenge a la tarda va celebrar-se l'acte del repartiment de premis als alumnes de les escoles que sosté la "Acció Popular Católica".

Hi assistí nombrosa concurrència, i presidí l'acte l'eminentíssim cardenal-arquebisbe.

Ha mort la senyora Narcisca de Balles i Rubinal, vídua de Balles, persona molt relacionada en aquesta ciutat.

Al cel sigui.

Ahí, al Cafè de Tarragona, fou ofert un lunch als jugadors del Club Gimnástico, que resultà un complet homenatge no sols per part del propietari de l'establiment, sinó també de tot l'estament esportiu de Tarragona, car hi foren convidades totes les entitats esportives.

Fou exentada la marca del Club Gimnástico, que ha compost, després del triomf dels nostres futbolistes en el Campionat de segona lliga, el músic tarragoní senyor Lluís Roig.

Han contractat matrimoni la senyoreta Maria del Pilar Oliva Baldrich i el jove Josep Maria Meléndres, germà del president de l'Associació de la Premsa.

ARMENTERA

La festa major d'Istiu : De l'Ajuntament

La festa de Santa Cristina, que se celebra els dies 24 i 25 de l'actual, promet veure's molt lluida; hi ha contractada la cobla Els Montgrins i una important companyia de sarsuela, que actuarà al Teatre Catalunya.

A més a més s'està gestionant la contractació d'una altra orquestra molt renomada, i

d'una altra companyia, que actuaran en un envelat que s'instaurarà, com cada any, a la plaça del Triomf.

Encara no han estat cobertes les vacants produïdes pels regidors que varen dimidir a primers de juny.

T. S. F.

Programes per a avui

RADIO BARCELONA: 325 m.

A les 6 de la tarda: Radiotelefonía infantil, amb la cooperació dels periódics per a nens "Pulgarcito" i "Cigronet" i el senyor Torsky, el qual recitarà contes, acudits, extems, etcètera, el seu acostumat "Colegio de niños" i demés la cançó còmica "Se murió mi burro", dedicada als nens.

6:30: El trio "Rádío" interpretaran: "La boda de Luis Alonso", intermèdi, G. Giménez; "One-step de las mimosas", E. Clara; "Folies Bergère" (marxa), P. Linke.

6:45: Cotitzacions dels mercats internacionals, canvi de valors i darreres notícies.

A les 9 de la nit: Curs d'anglès per a ràdio-oients (classe elemental i superior), per les Escoles Massé, a càrrec de la professora anglesa miss Kinder.

9:30: La cobla "Barcelona" interpretarà les següents sardanes: "A Josep M. Folch i Torres", Mayral; "Testimo", Esquerra; "Girona", Morera; "Plou i fa sol", Botey; "La fada", Garreta; glossa de la cançó popular; "Catarina d'Alfó", Catalá.

10:15: Retransmissió del concert que donarà la Banda Municipal dirigida pel mestre Joan Lamote de Grignon a la plaça del Rei. (Eventual. Consulteu la premsa).

11: Tancament de l'estació.

RADIO CATALANA: 462 metres

A les 9 de la nit: Butlletí meteorològic de Catalunya; pronòstic del temps; cotitzacions de la Borsa de Barcelona; sants del dia; crònica d'art, esports i modes.

9:10: Concert. Ofèlia Nilson, soprano; Francesc Rafart, baríton; Eugeni Badia, pianista; orquestra "Rádío Catalana": col·laborarà en aquest concert el rapsoda Albert Andreu; "Quita pesares" (pas doble), orquestra, García; "Hernani" (Lo vedremo veglio audace), pel senyor Rafart, Verdi; "Danza eròtica", orquestra, Mascagni; "Il flauto mágico", per la senyoreta Nilson, Mozart; "Fado número 7", piano sol, R. Colao; el senyor Andreu recitarà la poesia "Deseos", del poeta mexicà Salvador Díaz Marimón; serena de "Los Calabreses", pel senyor Rafart, Luna; "Moros y cristianos" (fantasia), orquestra, Serrano; "Rigoletto" (Tutte le feste al tempio), duo per la senyoreta Nilson i el senyor Rafart, Verdi; "Navarra", piano sol, Albéniz; "Bimba, bimbeta", per la senyoreta Nilson, Sibella; el senyor Andreu recitarà la poesia de Meléndres "La presencia de Dios"; "Danza española", Granados; "Faust" (Dio posgite), pel senyor Rafart, Gounod; "La Geisha" (fantasia), orquestra, Jones; "Il bacio" (vals), per la senyoreta Nilson, Arditi; "El Albaicín", piano sol, Albéniz; sardana de "Canço d'amor i de guerra", orquestra, R. Martínez Valls; "Don Pasquale" (Ponta io son), duo per la senyoreta Nilson i el senyor Rafart, Donizetti; "Con la esperanza" (pas doble), orquestra, Díaz Godoy.

ATWATE-KENT

El receptor i alta veu de
T. S. F.que ha aconseguit el
primer lloc al món per
la quantitat i qualitat
de la seva producció.AUTO ELECTRICITAT
Diputació, 234

ESPECTACLES

TEATRES

EL DORADO
COMPANIA DEL TEATRE DE
LA COMEDIA DE MADRIDPrimer actor i director:
Casimir OrtasAvui, dijous, tarda, a les cinc:
QUE HOMBRE TAN
SIMPATICO!Nit, a un quart d'onze: La
festiva joguina

SOLTERO Y SOLO EN LA VIDA

Demà, divendres, nit, Soltero y solo en la vida. — Aviat ESTRENA de la comèdia en tres actes, de Josep M. Granada i Josep Mantella de los Ríos, Soleá. — S'està assajant l'última obra de Pere Muñoz Seca, La hora de Zamora, l'estrena de la qual es farà a Barcelona.

AQUESTA ES L'ULTIMA SETMANA DEFINITIVAMENT QUE ES REPRESENTEN AL TEATRE COMIC ELS GRANDIOSOS ESPECTACLES D'EXIT EXCEPCIONAL

YES-YES
— I —
OUI-OUIAquesta tarda a les 4:30 i
aquesta nit a les deu: 249 i 250
representacions deYES-YES
i 130 i 131 de

OUI-OUI

Butaques 5 ptes.

Seients numerats 2 ptes.

Demà, divendres, nit, grandiosos festival. BENEFICI del popular actor còmic

BALDOMERITO
amb un programa extraordinari insuperable.ORFEO GRACIENS
Astúries, 83Avui, dijous, a les deu
de la nit,CONCERT BENEFIC
a profit dels pobres de la
barriada de GràciaEmili Vendrell
Pere Vallribera
Orfeo GraciensPreus populars.
Localitats: Iberia Musical,
Canuda, 45; Orfeo Graciens.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdies de
MANUEL PARISPrimera actriu,
ANTONIA HERREROAvui, dijous, tarda, a un
quart de sis: La comèdia
en tres actes, de Manuel
Linares Rivas.

MARIA VICTORIA

Nit, a un quart d'onze:
La comèdia en tres actes,
de Manuel Linares Rivas.QUANDO EMPIEZA LA
VIDATarda i nit, FI DE FESTA
per Manuel París i Antonia
Herrero.Demà, divendres, tarda,
Cuando empieza la vida.
Nit, Alifloras.YES-YES OUI-OUI
TEATRE COMIO

BUTAQUES a 5 ptes.

SEIENTS NUMERATS a 2 ptes.

CINEMES

Gran Teatre Comtal i
Gran Cinema Bohèmia

Avui, dijous, tarda i nit, grandiosos programes. Cine estrenes. La película mexicana En Tancor aguapollista; el Noticiero Fox; la grandiosa película Amor i carburador, i les formoses comèdies Divorcium-nos, de la casa Verdaguier, i Los aies de l'estació, de la Metro Goldwyn.

Diumenge que ve, a la sessió de la nit, estrena de les pel·lícules extraordinàries Rin-Tin-Tin perseguit en la neu (2.000 metres, Verdaguier) i La justicia de la noche (2.500 metres, Gaumont)

Cinemes Monumental
i Pedró

Avui, dijous, estrenes: L'home que va veure l'esdevenidor (Auria), per Thomas Meighan; Corcats per les flames, per Dorothy Devore; col·lossal represa de Els enemics de la dona, primera jornada, amb tota mena de detalls i efectes que requereix l'obra: Unpungent maravella; Actualitat Universal.

Diumenge, nit, estrena: Un noi gran, per Ethel Clayton

Diana - Sala Argentina :

Avui, dijous: Divorcium-nos, Les aies de l'estació, Amor i carburador, En Tancor aguapollista, Noticiero Fox núm. 79.

Teatre Triomf, Gran Cinema Marina i Cinema Nou

Avui, dijous: Divorcium-nos, El secret de família, La terra en flames (segona), Un milió per un bigoti, Actualitat Gaumont.

Cinemes Excelsior
i Walkyria

Avui, dijous, estrenes: Un noi gran (Auria), per Ethel Clayton; Corcats per les flames, per Dorothy Devore; represa extraordinària de Els enemics de la dona (primera jornada), per Alma Rubens; Exploradors de l'Àfrica central; Itàlia pintoresca. — Diumenge, nit, estrena de L'home que va veure l'esdevenidor, per Thomas Meighan.

Cinema Princesa
Via Layetana, número 14
Telèfon 1371 ALocal fresc. Sempre colossals
programes.

Avui, dijous: Noticiero Fox; En Merenguet, enamorat, comèdia en dues parts: Amabola, preciosa cinta, per Norma Tallmadge; Arran del desert, magnífica producció per l'interès Charles Jones; La llei oblidada, extraordinària cinta de gran èxit, interpretada pel Milton Vills i altres grans artistes. — Diumenge, nit, grans estrenes.

DIVERSOS

TURO-PARK

Delicioses i esplèndides jardins, oberts cada dia, tarda i nit. Avui, dijous, 15 de juliol, magnífic programa al teatre PUTINELLIS IV GATS: 1. la peça de gran broma Misèria i Companyia; 2. sorprenent present per sorteig a les nenes i nens; 3. el passatemps En gallina bori, acabant amb Diumoni i Urbà. FOCS JAPONESOS. Tarda i nit, els graciosos PASSEIGS SAHARIANS, de gran moda a Barcelona. Funcionament de totes les atraccions. Concert per la banda de Caçadors núm. 1. Cafè restaurant Carbó.

ENTRADA DE PASSEIG
50 CENTS

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

Els predilectes de les famílies distingides

ORQUESTINA SUNYER I SEXTET TORRENTE

Avui, dijous, extraordinari programa amb quatre estrenes: Revista Verdaguier núm. 50; L'as de la velocitat, comèdia esportiva, per Monty Bancks; Indalec a Hollywood, de gran broma, i l'emocionant cinedrama Consoladora contra l'el, obra de gran argument, creació de Michael Varrow i Mary Kid. — Nota: Al Saló Kursaal es frueix una agradable temperatura degut a la gran instal·lació de ventilació.

L'INCOMPARABLE

A 0'50 pessetes les deu primers paraules, i a 0'10 per cada una d'excés

V E N D E

CAIXES cabals, tot acer, des de número 125, interior.

A CAPELLADES es ven casa al centre de la població, carrer Roma Gó, núm. 17, expressa en tot per pastisseria. Conté una botiga molt gran amb tots els prestatges. Per a tractar Joan Alegre, fabricant de gasoses, Orellana.

SOLAR ganga, 10.000 pams, muntat del que val, indret millor de Sant Cugat, tocant estació; aigua elèctrica. Rad. Arribau, 18, entresol, primera. Barcelona.

L L O G U E R S

PER a l'estiu cedixo bones habitacions torre, lloc d'estiu, clima molt bon, aigua excel·lent, jardí, vinya, avellaners, fruita. Arrendament mod. E. Granares, 43, segon.

D I V E R S O S

RAPIDAMENT acabaren les xinxes i no tindrà mosquits, amb ERMAR. A les drogueries.

Magatzem espaiós

amb despatx, tocant Estació Cornellà M. S. A. aigua abundant, vint minuts de Barcelona, a més pis amb jardí per a encarregar. Rad. Establiments Moro, S. A. Via Layetana, 12

ARTS DEL VIDRE, MOTLLURES, S. A.

Ponent, 22
Marcs i motlures de tots estils, cristalls i llunes lises i biselades, vidrieres emplomades i gravats, etc.

D I N E R

a l'acte per paperetes de Comandats, joies, gèneres, automòbils. A industrials descompte de factures.
UNIO, NUMERO 22, principal.

COL·LEGI IBERIC

Salmeron, 177. — Barcelona
De juliol al setembre cursos abreviats de Baixillera, Comere i Idiomes.
Professorat competent. Enhorris mòdics.

CAPSES DE LUXE

per a casaments i bateigs
Antiga Casa BARGUES
38 - Sant Pau - 38

FONDA SIMON

MENJARS A LA CATALANA
SALO PER A BANQUETS
ESPARTERIA, 6-VIDRIERIA, 12
Telèfon 1378 A.

DEBILITAT SEXUAL

Ràpid guariment amb l'acreditada POMADA FORTIFICANT de Rodríguez de la Riva. És inofensiva i produeix efectes meravellosos a la primera fricció. Evita contagis. 10 pessetes pot a les farmàcies i drogueries. Passatge del Creu, 5. Montcada, 21. i Rambla de les Flors, 14. A l'Avana: Sarrià

A Montserrat amb automòbil

Viatge directe i diari des de Barcelona al Reial Monestir sense trasbors i còmode. Sortida: Plaça Universitat, a les vuit mat. Anada i tornada, 12 ptes. Anar, 8 ptes. Passatge: RAMBLA DE CATALUNYA, 52, pral. — TELEF. 2200 A

Comprén sandalles "RED STAR", tota de cautxú, per a casa, platja, excursió, esport, etc.

LA MES COMODA, PER LA SEVA PERFECTA ADAPTACIO

Es ven: "El Barato", Ronda de Sant Antoni, 17. — J. Cadira, Hospital, 34. — "El Rei del Calçat", Creu Coberta, 109. — Vidua Alay, Asalto, 9. — "El Virrei del Calçat", Meléndres Pelayo, núm. 71. — E. Llenas, Tallers, núm. 32, etc., etc.

LADILLAS (CABRES)

Exterminades en un minut amb
L'insecticida PARADELL

FARMÀCIA PARADELL, Comte Assalt, 28 - BARCELONA

UNA PESSEYA - PER CORREU, 150 pessetes.